І чужому научайтесь,
Свого не цурайтесь...
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюз: 435-8740
— Тел. в Ню Йорку:
BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXIII. Ч. 222. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 1-го ГРУДНЯ 1966. 10 ЦЕНТІВ — 10 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, DECEMBER 1, 1966 No. 222. VOL. LXXIII.

ОСТАННІ ВІСТІ

Середа, 30 листопада, 1966

В АМЕРИЦІ

СТАТИСТИЧНЕ БЮРО в Департаменті Праці стверджує, що заключені контракти між робітничими спілками і працедавцями в перших дев'ятьох місяцях цього року вияляють збільшення робітничих платень пересічно на 3.8 відсотка річно, або по 11.5 цента за одну годину праці. Це збільшення в 1965-му році становило 3.3 відсотка, в 1964-му році — 3 відсотка, в 1963 — 2.3 відсотка. Уряд президента Джансона поручає збільшення заробітків лише на 3.2 відсотка. Робітничі організації домагаються вищого збільшення, бо зростають ціни на різні товари і працедавці мають високі прибутки зі своїх підприємств.

УРЯД ПРОПОНУЄ НОВІ ЗАСАДИ в справі так званих безпечних авт. Про це говорив д-р Вілліям Геддон, голова Крайової Агенції в справах безпечної комунікації, на прийнятті в Дійтройті, на якому були присутні всі провідні урядовці автомобільних фірм. Ці засади для нових авт з 1968-го року, складені на основі закону про безпечні автомобілі, який Конгрес схвалив у вересні цього року. Між цими засадами є окремий пункт про бічні лампи в автах, про опертя для голови автоводія, про забезпеку проти поранень на випадок зудару авта з іншим якимсь предметом, та про те, щоб пасажирів не викидало з авта під час катастрофи.

ДО НЮ ЙОРКУ ПРИБУВ ІЗ НІКАРАГВИ Корабель Здоров'я „Надія", який стояв там впродовж десятьох місяців. Цей Корабель Здоров'я відвідує чужі країни та вишколює там місцевий лікарський та санітарний персонал а також безкоштовно лікує хворих. Він стояв 10 місяців в порті Корінто в Нікарагві, де його відвідали десятки тисяч осіб, що потребували лікарської допомоги. Мешканці порту Корінто з жалем прощали Корабель Здоров'я, як він відчалював від берега. Досі цей корабель „Надія" відвідав Індонезію, Південний В'єтнам, Перу та Еквадор. Головна ціль цього корабля: вишколювати лікарів та лікарський персонал.

В БІЛОМУ ДОМІ 28-го ЛИСТОПАДА на запрошення пані Линдон Б. Джансон зібралися всі живі члени родини президентів, які були гістьми дружини президента Джансона. Це зібрання відбулося з приводу видання книжки під заголовком „Живий Білий Дім", яку написав Мелвілл Белл Гросвенор і яку видало Крайове Географічне Товариство. Присутні були: дружина президента Айзенгавера, доньки президентів Гровера Клівленда і Вілліяма Говерда Тефта, два сини президента Ф. Д. Рузвельта, внуки президентів Айзенгавера, Френкліна Рузвельта, Венджеміна Гаррісона, Джеймса Монро і Юлісесса Гранта, невістки Айзенгавера і Клівленда та інші. Пані Джан Ф. Кеннеді не прибула, вона не відвідує Білого Дому від смерти свого чоловіка.

747 ОСІБ ЗГИНУЛИ В АВТОВИХ катастрофах під час ... Це новий рекорд, бо минулого року число вбитих на автострадах і вулицях міст становило 615. Між цьогорічними вбитими є 129 дітей. Для порівняння з числом вбитих в автових випадках під час нормальних чотирьох днів треба додати, що воно виносило від 9-го до 13-го листопада 546, в тому 81 дитина. З того виходить, що пересічно в одному дні від автомобільних випадків пересічно гинуть по 136 осіб.

У СВІТІ

МАДЯРСЬКИЙ ПРЕМ'ЄР ЯНОШ КАДАР ВИСЛОВИВСЯ за скликання світового збіговища комуністів, щоб розглянути теперішній гострий конфлікт між компартіями СССР і Китаю. Кадар промовляв три години на відкритті 9-го конгресу мадярської компартії в Будапешті 28 листопада ц. р. Він признав, що нічого сподіватися, щоб усі 98 комуністичних партій у світі зайняли одностайне становище, але висловив переконання, що велика більшість їх висловиться за Москву проти Пейпінгу. Китайські і альбанські комуністи не прибули на той комуно-мадярський конгрес.

ПРЕТЕНДЕНТ ДО ЕСПАНСЬКОГО ПРЕСТОЛУ 54-РІЧНИЙ ДОН ХУАН БУРБОНСЬКИЙ ЗАЯВИВ, що він не зречеться своїх прав до престолу в нічию користь. Цісю заявою, яку він склав перед французькими журналістами під час свого одноденного теперішнього перебування у Франції, він заперечив, наче б він плянував зректися в користь свого сина 29-річного Хуана Карльоса, який живе у Мадриді. Дон Хуан має найбільші шанси стати королем в Еспанії після смерти 74-літнього голови Еспанії, Франсіска Франка.

ЙОРДАНІЯ ЗАКИДАЄ СУСІДНІМ АРАБСЬКИМ КРАЇНАМ втручання в її внутрішні справи. Йорданський прем'єр Васфі аль-Талль заявив, що останні бурхливі демонстрації проти короля Гуссейна в різних йорданських містах прийшли в наслідок „поважних грошей з двох арабських закордонних джерел". Хоча йорданський прем'єр відмовився назвати ті „джерела" за іменем, заявивши, що ведеться слідство та що в цій справі переведено арештування, — загально відомо, що він має на увазі „соціялістичні" Єгипет і Сирію.

В ІТАЛІЇ ВІДБУЛИСЯ В МИНУЛУ НЕДІЛЮ комунальні вибори, — до громадських і міських рад. За звідомленням з 200 місцевостей з населенням понад 5.000 осіб — керівна Християнсько-демократична партія здобула більшість в 122-ох, об'єднані соціялісти в 15-ох, ліво-ліві партії в 33 ох а комуністи в 5-ох. Загально вибори проходили в 309 місцевостях з участю півтора мільйона громадян. З'єднана соціялістична партія дістала акуратно стільки голосів і мандатів, кільки мали разом дві поділені партії.

ОРГАНІЗАЦІЯ ДЛЯ СПРАВ ОСВІТИ, НАУКИ І КУЛЬТУРИ ОБ'ЄДНАНИХ НАЦІЙ (ЮНЕСКО) ВИКЛЮЧИЛА Португалію з своїх комісій і своєї допомогової праці та відкинула внесення Португалії, щоб цю справу розсудив Міжнародний Трибунал у Гаазі. ЗДА голосували в меншості, що противилась тим дискримінаційним внесенкам. Більшість членів 14-ої генеральної конференції ЮНЕСКО, що відбувається в Парижі, засудила Португалію за її білорасову колоніяльну політику в Мозамбику і Анголі. Родезія і Південно-Африканський Союз, що ведуть таку саму політику, до ЮНЕСКО не належать.

КЕРІВНИК ЩОДЕННИК У ПЕЙПІНГУ ЗАПОВІВ упадок совєтського уряду. „Єммін Іх Пао", що є авторитетною трибуною китайського комуністичного режиму, у довгій статті з 28 листопада ц. р. закидає совєтським правителям „співпрацю з американськими імперіялістами для запанування над світом", після чого заповідає: „Революційний народ скине їх (совєтських правителів), переможе та викине геть".

Президент Джансон повідомляє про ощадності в цьогорічному бюджеті

Остін, Тексас. — Президент Джансон на пресовій конференції 29-го листопада заявив, що він наказав зробити ощадності у федеральному бюджеті на цей фінансовий рік, який закінчиться 30-го червня 1967-го року на суму $3-ох більйонів. Одночасно він заявив, що уневажнюється його давніший плян, згідно з яким ці ощадності мали винести аж $5.3 більйона. Хоч Президент не згадував про це, то все ж таки цьогорічний федеральний бюджет має винести аж $125 більйонів, хоч в січні цього року Уряд запроектував був федеральний бюджет у висоті $112.8 більйона. Федеральні витрати збільшилися найбільше тому, що значно збільшилися видатки на оборону внаслідок війни у В'єтнамі. Президент повідомив також у вступній заяві про те, що він в найближчу суботу 3-го грудня плянує побачитися з мехіканським президентом Густавом Діязом Ордазом, щоб перевести іспекцію Греблі Амітад, яку будується на ріці Гранде. Цю греблю будується згідно з договором із Мехіко і ЗДА з 1944 року. Ціль цієї греблі не допустити до повеней, які досі часто спричинала ця ріка. Президент не подав докладних виснень щодо заплянованих ощадностей, тому не знати, які ділянки федерального бюджету вони мають заторкнути. Президент заявив, що він рішився на редукції в бюджеті після докладного обговорення цієї справи з відповідними своїми дорадниками. Президент заявив, що покищо нічого не може сказати в справі збільшення прибуткових податків, бо ще не має відповідних даних про стан економіки і про видатки в найближчому фінансовому році, який почнеться 1-го липня 1967-го року. Ці дані він сподівається дістати аж коло 1-го січня 1967, і тоді зможе рішитися в цій справі. Президент згадував і про ці рішення, які він вже зробив, щоб припинити інфляцію.

Окрема Комісія проєктує заходи, щоб запобігти страйкам

Вашингтон. — Ще перед виборами президент Джансон найменував був окрему Комісію, яка мала запроєктувати заходи в цій цілі, щоб можна було запобігти вибухам страйків. Ця Комісія вкінчує свої проєкти, які в половині грудня має предложити Президентові. Уряд зможе покористуватися цим матеріялом, щоб внести в найближчому конгресі відповідні проєкти нових законів. В цих проєктах є можливість зміни закону Тефта - Гартлі, та закону про залізничників. Але, покищо, не знати, чи Уряд схоче вносити нові законопроєкти в справі страйків, бо він нічим незобов'язаний у відношенні до плянів Комісії. Дехто гадає, що Уряд хотів тільки пізнати думки цієї Комісії, щоб краще орієнтуватися в справі взаємин між робітництвом і працедавцями. Конгрес турбується справою страйків після того, як минулого року страйкували у фабриках, що працюють для оборони, і як довший час тривав страйк на деяких летунських лініях.

Ред. В. Душника обрано на голову Екзекутиви Всеамериканської Конференції для боротьби проти комунізму

Ню Йорк. — Д-р Вол. Душник, редактор видань УККА і його ж представник, був обраний під час загальних річних зборів Всеамериканської Конференції для боротьби проти комунізму на голову екзекутивної ради цієї конференції. На голову Конференції обрано Роберта В. Гансена з Мильвокі, представника Фратернел Ордер оф Іґлс. Відбувалися ці річні збори в днях 18-19 листопада ц. р. у Кензас Сиrі в Мізурі. Всеамериканська Конференція для боротьби проти комунізму складається з 37 крайових братерських цивільних, ветеранських і виховних Організацій, в тому й УККА. Загальна кількість членів цих організацій становить понад 40 мільйонів осіб. Завданням конференції є посилювання американської системи свободи з допомогою пропагування патріотизму і поборювання ворожих до ЗДА підривних акцій. Крім вибору нових керівних органів на порядку дня були промови й доповіді полк. Чарльза Томаса, амбасадора Т. Дейвіса, Е. С. Батлера, капітана К. П. Овкса та інших. На форумі молоді під час зборів виступали також недавні втікачі з Литви, Чехословаччини і Тибету.

42-ий Відділ УНС у Пассейку відзначає 50-річчя

Пассейк, Н. Дж. — Цієї неділі, 4-го грудня, тут в пообідних годинах в приміщеннях Української Централі відбудеться врочисте святкування — ювілей з нагоди 50-річчя 42-го Відділу УНСоюзу. Цей Відділ є сьогодні одним із надзвичайно рухливих та працездатних відділів в широкій мережі УНСоюзу. В останніх роках він придбав в свої ряди поважну скількість членства, веде прикладну господарку і є активним в загально-громадській праці. Головою 42-го Відділу в цій каденції є п. Володимир Новацький, секретарем п. Василь Марущак, а фінансовим секретарем заслужений ветеран УНС п. Петро Головачук. До Управи входять ще пп. Назар Михайлишин, Іван Блиха, Степан Задорожний та ряд інших визначних союзовців. Відділ має на сьогоднішній день 640 членів, поважну касову резерву, як і всі дані на дальший позитивний розвиток. Ювілейні святкування попередять в неділю поминальні Богослужби в обох українських Церквах, а програма буде складатись з таких точок: Ювілейний Бенкет, тостмайстром якого буде п. Я. Петрик, відзначення піонерів 42-го Відділу, доповідь про 42-ий Відділ, яку виголосить п. Р. Шраменко, святочне слово головного предсідника УНС п. Иосипа Лисогора, слово від піонерів — п. П. Головачук, місцеві виступи хору „Боян", танцювальної групи СУМА „Лиман" і юначок з Пластової Станиці в Пассейку. Кінцеве слово голови 42-го Відділу й інше.

ДОПОВІДЬ ПРОФ. М. ВЕЛИЧКІВСЬКОГО В НТШ

З рамені Історичної Комісії НТШ відбудеться в суботу, 3 грудня ц. р., в год. 6-ій веч., в залі Українського Інституту Америки, 2 Схід 79 вулиця в Ню Йорку — доповідь проф. М. Величківського на тему: „З недавнього минулого нашої визвольної боротьби — в сучасному українському освітленні". Доповідь є призначена для ширшого загалу громадянства.

НА БЕЗДОРІЖЖЯХ ПІВДЕННОГО В'ЄТНАМУ

Танк американського корпусу морської піхоти допомагає другому танкові виїхати з трясовиння на тверду дорогу.

Південний В'єтнам і ЗДА погодились на коротке воєнне перемир'я

Сайгон. — Південно - в'єтнамський уряд у порозумінні з Америкою та іншими своїми альянтами погодився на комуністичну пропозицію щодо 48-годинного перемир'я на Різдво і Новий Рік та від себе запропонував додати ще третє 48-годинне перемир'я на 6-7 лютого 1967, на азійський Новий Рік, себто так зване свято „Тет". Комуністи ще не заявились, чи вони приймають пропозицію щодо того третього додаткового перемир'я. Американські і південно - в'єтнамське командування заповіло, що під час перемир'я не буде з їхнього боку ніяких бойових дій, отож не буде також налетів проти Північного В'єтнаму. Зате американці заявили, що тепер не буде продовження перемир'я, бо минулорічна 37-денна перерва в летунському бомбардуванні Північного В'єтнаму принесла користь тільки комуністам. В минулому році комуністи порушили були перемир'я у 188 випадках. Тому в цьому році американське і південно - в'єтнамське командування поставилося негативно до сугестії, яку зробив Папа Павло VI, щоб цьогорічне Різдво використати для проголошення довгого перемир'я, яке могло б стати вступом до мирових переговорів.

Комуністичного Китаю знову не допущено до Об'єднаних Націй

Об'єднані Нації. — Генеральна Асамблея Об'єднаних Націй знову відкинула внесення на прийняття Комуністичного Китаю в члени ОН. В голосуванні, яке відбулося у вівторок 29 листопада ц. р., спершу прийнято американську резолюцію, що справа прийняття Пейпінгу до ОН є „важливою" і тому вимагає, за чартером ОН, двох третіх позитивних голосів для важності. 66 голосів (держав) було „за" тим внеском і тільки 48 „проти", з 7-ма, які стрималися. В минулому році за такий сам американський внесок голосувало 56 держав, а 49 були проти, з 11, що стрималися. Однак навіть такого застереження не було б треба в цьому році, бо в наступному голосуванні щодо прийняття Пейпінгу — 57 було „проти", а тільки 46 „за", з 17-ма, що стрималися. В минулому році 47 держав було „за" і 47 „проти". Між ними, що голосували „проти" було також 16 африканських держав. За найперші пресовими коментарями є зріст неприхильних для Комуністичного Китаю голосів вплинули екстремістичні авантюри, що їх роблять в Китаї „червоногвардійці" та войовнича закордонна політика Пейпінгу. Зате Генеральна Асамблея відкинула 51 голосами проти 37 із 30-ма, що стрималися, внесення Італії, підтримане Америкою, щоб створити окрему Комісію, яка перевірила б, чи Комуністичний Китай бажає собі вступити до Об'єднаних Націй і чи буде шанувати їх чартер. На відкинення того внесення вплинули аргументи, що покликання до життя такої Комісії було б явною дискримінацією проти Пейпінгу та що це тільки маневр, щоб відкласти взагалі справу на пізніше. Совєти і їх сателіти голосували „за" прийняття Комуністичного Китаю до ОН та „проти" італійського внесення. Це вже 16-ий раз відкинено внесення на прийняття Комуністичного Китаю до ОН.

Ізраїльські літаки збили два джети Арабської Республіки

Єрусалим. — Три ізраїльські літаки французького типу „Міраж" перехопили в прикордонній смузі два єгипетські літаки-джети совєтського типу „МІГ 19" і збили їх, при чому один єгипетський літак збито рамкетою з літака до літака, а другий — скорострільним вогнем. Ізраїльський комунікат твердить, що обидва єгипетські літаки були дві милі в глибині ізраїльської території, але вони впали на єгипетську територію. Доля пілотів не відома. Єгипетський комунікат ствердив тільки, що в пустинній прикордонній смузі віднайдено решітки одного літака, а про другий літак та про летунів покищо нічого не сказано, отже не відомо, чи Єгипет приймє твердження Ізраїлю, що ті два літаки переступили кордон і опинились було над ізраїльською територією. Цей останній „інцидент" напевне дальше загострить ізраїльсько-арабські взаємини. Ізраїльський комунікат каже, що ізраїльські літаки „Міраж" вислано тоді, коли стверджено, що єгипетські машини летять просто в напрямку до Ізраїлю.

Д-р Ярослав Кальба призначений на директора Комітету Українців Канади

Вінніпеґ. — Тижневик „Український Голос" з 23 листопада ц. р. подає, що в четвер 17 листопада прибув до Вінніпеґу д-р Ярослав Кальба з Монтреалу, якого Президія Комітету Українців Канади запросила на становище екзекутивного директора КУК. Це становище, як уже загально відомо, було опорожнене внаслідок несподіваної смерти довголітнього екзекутивного директора, сл. п. Володимира Кохана. Д-р Ярослав Кальба народився в Мозолівці в Західній Україні 1911 року і у Львові закінчив правничі студії. В часі великого голоду на еміграції, був свого часу представником Злученого Українського Допомогового Комітету в Европі. Володіє англійською, французькою і німецькою мовами.

Корпорація „Оселя Вознесення" плянує збудувати дім для старших осіб у Філядельфії

Філядельфія. — Тижневик „Шлях" повідомляє в числі з 4 грудня, що чергове засідання Дирекції Корпорації „Оселя Вознесення", яку заснував в 1965 році Митрополит Кир Амвросій Сенишин, ЧСВВ, відбулося 14 листопада ц. р., в приміщенні Митрополичої канцелярії. Ціллю корпорації „Оселя Вознесення" є побудувати семиповерховий мешканевий дім для старших громадян - пенсіонітів, які дістають невеликі пенсії. До Дирекційної Ради Корпорації „Оселя Вознесення" входять: Президент — Впр. о. Василь Лостиця; заст. президента — ред. Мстислав В. Дольницький; секретар-скарбник — Всч. о. Роберт Москаль; члени — Всч. о. Іван Бекеч, Всч. о. Давид Клуній, п-ні Стефанія Вовчак і п-і Марія Ганусей. По відчитанні протоколу з попереднього засідання присутні обмірковували подробиці пляну будови дому для старших осіб. Цей проєкт буде в цілості фінансований фондами федерального уряду. На засіданні підписано умову з державою і можна сподіватися, що всі необхідні формальності будуть полагоджені до кінця 1967 року. Тому й будова мешканевого дому для старших осіб при вул. 7-ій і Паплер у Філядельфії, неподалеке нової катедри Непорочного Зачаття, зможе вже незабаром початися. Передбачують, що за 12 місяців дім „Оселя Вознесення" буде готовий.

Оплата за мешкання в домі для старших осіб становитиме 84.50 долярів місячно, однак будуть вийнятки для тих осіб, які не є в спромозі платити цю квоту.

„Новий Театр" виступав успішно із виставою „Камінного Господаря" в Шикаго і Дітройті

Ню Йорк. — Минулого четверга, 24-го листопада, „Новий Театр" виступив в Шикаго на запросини Федеральної Кредитової Кооперативи „Самопоміч" і за ініціятивою її екзекутивного директора — Омеляна Плешкевича. Оригінальна модерна постановка „Камінного Господаря" Лесі Українки Володимиром Лисняком — тепер в дещо зміненій формі від цих постановок, які їх йшли на весну в Ню Йорку, викликала велике захоплення серед глядачів, а особливо молоді, яких в Шикаго і Дітройті було понад 2.000. Виставу в Шикаго, на якій був присутній Єпископ Кир Яр. Габро, публіка нагородила невгаваючою овацією. Представники „Самопомочі" зложили привітання і квіти. Опісля „Самопоміч" влаштувала прийняття для „Нового Театру", де ще раз вітали театр президент Кредитівки — Роман Мицик, а Омелян Плешкевич говорив про відкриття конта в кредитівці на збірку фондів для „Нового Театру". В незвичайно теплій і приязній атмосфері прийняттям провадив інж. Дмитро Григорович — голова контрольної Комісії „Самопомочі".

Виставу в Дітройті попередила зустріч членів „Нового Театру" із кружком українських студентів при Вейн університеті, ще в п'ятницю, 25-го листопада. Взаємні привіти виголосили голова студентського клюбу та менажер театру — Ярослав Криштальський. Адміністратор театру, Ірина Стецура, підкреслила велике вдоволення з приводу зустрічі із молоддю, бо „Новий Театр" орієнтується головно на молодь, і з поміж неї сподіється черпати майбутніх акторів, критиків, драматургів і приятелів. „Новому Театрові" дуже залежить на тому, щоб утримувати якнайтісніші зв'язки з молоддю взагалі". Вистава „Камінного Господаря" в Дітройті в суботу, 26-го листопада, відбулася заходом Відділу Союзу Українок 1 хору „Трембіта" та головно Зеновія Томкова. Тут також вистава пройшла з величезним успіхом, а Дітройтська громада віталa театр оваціями та кошем квітів. Опісля відбулося прийняття, приготоване ентузіястками українського театру з-поміж пань Союзу Українок, на якому зібралося около 200 осіб. Привіти виголосили Василь Колодчин — голова місцевого Відділу УККА, Петро Гончаренко від Капелі Бандуристів, і Василь Витвицький, який проводив вечором, на якому була присутна п. Маруся Бек, радна міста Дітройту.

„Новий Театр" закінчує своє турне з мистецькою постановкою „Камінного Господаря", виступом у Рочестері в найближчу суботу, 3-го грудня та останнім виступом в Ню Йорку, в суботу 17-го грудня.

УКРАЇНЦІ У ВІЛЬНІМ СВІТІ

ДОПОВІДЬ РЕД. Б. ВІТОШИНСЬКОГО У ВАШИНГТОНІ

Вашингтон. — Місцевий 17-ий Відділ Організації Оборони Чотирьох Свобід влаштовує дискусійний вечір, на якому ред. Борис Вітошинський виголосить доповідь на тему: „Перспективи Визволення України". Дискусійний Вечір відбудеться в п'ятницю, дня 2-го грудня ц. р. в год. 7:30 вечора, в залі „Ст. Грегорі'с Бізантін Кетолік Чирч" при 1419 Ґалаантін вул., Півн. Зах., Вашингтон, Д. К. Після доповіді відбудеться дискусія.

КОЛИШНІЙ ПРЕЗИДЕНТ ДВАЙТ Д. АЙЗЕНГАВЕР

Ню Йорк. — Відомий нашій нюйоркський книгар і купець Мирон Сурмач переслав особисто кол. Президентові ЗДА Двайтові Д. Айзенгаверові з нагоди 76-ліття з дня його народин дарунок з медом із своєї пасіки та різдвяними картками роботи своєї доньки Ярослави. У відповідь М. Сурмач одержав від кол. президента окремого листа з подякою за пам'ять і за милий дарунок.

ІВАН БУРА ОДЕРЖАВ СТИПЕНДІЮ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ДОМУ В ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. ДЖ.

Джерзі Сіті, Н. Дж. — В. Карічак, референт стипендій при Раді Директорів Українського Народного Дому в цьому місті, подав до відома, що цьорічну стипендію в сумі 1 000 дол. признано Іванові Бурі, студентові четвертого року Української Католицької Семінарії у Вашингтоні. Іван Бура, народжений у Німеччині, син Григорія і Марії, студіює також філософію на Католицькому Університеті у Вашингтоні. Президент Українського Народного Дому в Джерзі Сіті П. Ляхоцький сповістив, що ця установа встановила окремий виховний фонд для уділювання щорічних стипендій студентам, які визначилися в науці.

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by Ukrainian National Association, Inc., 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Subscription Rates: One year $12.00; six months $6.25; three months $3.25. Jersey City & Foreign Rates: One year $14.00; six months $7.50; three months $4.00. For UNA members monthly 65¢.

Передплата: На рік $12.00; на пів року $6.25; на три місяці $3.25. В Джерзі Ситі і закордоном: На рік $14.00; на пів року $7.50; на три місяці $4.00. Для членів УНСоюзу, чоловіків і жінок — 65 центів місячно. За кожну зміну адреси платиться 10 центів. Чеки і money orders виставляти на: "Svoboda".

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY, N.J. 07303

„Безнадійна війна"

Вся американська преса, всі відповідальні американські публіцисти й політики одностайно погоджуються, що найповажнішою проблемою сучасної Америки є війна у В'єтнамі, бо всі інші її проблеми закордонного чи внутрішнього характеру безпосередньо або посередньо залежать від тієї війни. В'єтнамська війна — це найбільша турбота президента Джансона. А страшенна трудність розв'язати проблему В'єтнамської війни полягає в тому, що її не можна обмежити чи спекатися, „вийшовши з В'єтнаму", не можна й виграти з тими американськими збройними силами, які до кінця цього року нараховуватимуть там 450.000 військовиків.

Уже віддавна відомо, що до війни у В'єтнамі не можна підходити з тими самими критеріями, з якими підходили в будь-котрій іншій війні, яку вела Америка, включно з війною у Кореї. Бо в Південній Кореї під час наїзду комуністів у червні 1950 року був авторитетний, енергійний державний провід і був здисциплінований, ворожо проти комуністів настроєний нарід, готовий воювати за свою волю. У Південному В'єтнамі ,на превеликий жаль, по нинішній день політичні й господарські відносини і психіка широких мас такі, що воєнна вигра не залежить тільки від сили американських експедиційних військ, ані від більйонових допомогових сум, що їх Америка видає на В'єтнам. В'єтнамська війна уперше сполучила підпільно-революційний терор з характером партизанської війни і — засадами давньої воєнної тактики та стратегії. Але це найменша перешкода, бо американська армія у В'єтнамі — це не французьке колоніяльне військо, яке не мало баз, летунства, постачання, резерв.

Про заворожене коло В'єтнамської війни вичерпні й найбільш авторитетні інформації можна було дістати з двох останніх чисел тижневого журналу „ЮС Ньюз енд Ворлд Ріпорт" з 28 листопада і 5 грудня ц. р. У першому з них головний командант американських збройних сил у В'єтнамі 4-зірковий генерал Вілліям Вестморленд подав надзвичайно цікаві дані про хід воєнної кампанії. Він — оптиміст, який свій оптимізм підтримує довгою низкою фактичних даних. Ось кілька з них: перехоплення американцями воєнної ініціятиви від комуністів, унеможливлення комуністам перевести будь-який офензивний плян, зростаюча дезерція північнов'єтнамських вояків, скріплення оборонної моралі місцевого населення, а передусім — і на першому місці — надзвичайно високі бойові й моральні прикмети американських вояків. Однак, у своєму висновку генерал Вестморленд стверджує, що „треба часу, терпеливости, більше військ і зрозуміння в Америці", поки можна буде виграти ту війну. А як це довго триватиме — він сам не знає.

У куди темніших барвах втримане 12-сторінкове звідомлення одного з редакторів названого журналу, Марвіна Л. Стона, який знає В'єтнам з власного досвіду від 1954 року. Вже самий заголовок його звідомлення дуже характеристичний: „Чи зловлено З'єднані Держави в пастку безнадійної війни?" На безнадійність війни він наводить довгий ряд прикрих доказів: амбіціонерство правлячих у В'єтнамі генералів, розтратність в'єтнамської державної верхівки, хабарництво в державному апараті, 100.-000 дезертирів з південнов'єтнамської армії протягом останнього року, спекуляція і чорний ринок, що поглинають мільйони долярів американської допомоги, азійський фаталізм, сполучений з апатією, яких не можна перебороти розумовими арґументами. М. Л. Стон не є переконаним песимістом, але він твердить, що 1967 рік буде вирішним для ходу й висліду В'єтнамської війни, що вона мусить тривати ще „рік-два", а після того потрібно буде „5 - 10 років для приборкання партизанів"...

Виринає запит: чи американський нарід, який підтримує політику Уряду у В'єтнамі в принципі, погодиться чекати ще кілька років на ведення війни „для обмежених цілей в обмеженому розмірі", і ще 5 - 10 років війни проти місцевої партизанки, чи, може, заявиться за рецептою Д. Д. Айзенгавера — вжити „всіх засобів, потрібних для воєнної вигри". Вислід виборів з 8 листопада свідчить про брак терпеливости американців. Л. Б. Джансон стоїть перед вирішенням, найважчим за все своє урядування.

Богдан Галайчук

КОНТИНЕНТ УЖЕ НЕ БУДЕ БЕЗБОРОННИЙ

Буенос Айрес. — 7-го листопада закрито формально VII Конференцію Американських Армій, що відбувалась в арґентинській столиці від 29 жовтня. Конференція працювала частинно пленарно, частинно в комісіях. Перша комісія своїм головним завданням мала справу включення континентальної оборонної системи в загальну систему Організації Американських Держав (ОАС), друга комісія студіювала політичну ситуацію Західної півкулі, третя — висліди попередніх конференцій, а в четвертій виступали спеціяльно запрошені речники.

Під час домініканської кризи представники арґентинських збройних сил висловились за збірні збройні інтервенції проти комуністичної субверсії настільки категорично, що розходження в тій матерії з президентом Ілією започаткувало напруження, яке довело до усунення цього останнього. Тому з великим здивуванням прийнято заяву міністра закордонних справ Коста Мендеза про те, що його уряд не вважає під цю пору доцільним творення постійної збройної сили. Деякі журналісти коментували це як розходження між міністерством закордонних справ і армією. Але ці коментарі розвіялися після промови, якою начальний вождь арґентинської армії, ген. Пістаріні, заінавґурував Конференцію Американських Армій.

З'ясувавши комуністичну загрозу, Пістаріні сказав: „В останніх часах ширено тезу, мовляв, єдиним об'єктивом латиноамериканських військових кол було б створення за всяку ціну багатонаціональної збройної сили, незалежної від урядів. Та це лише вислід марксистської пропаґанди, яка намагається фальшиво представити предмет наших турбот. Якщо б безосновність такої тези не випливала з сектантських інтересів торпедувати міжамериканські армійські конференції, не варто було б говорити про неї, бож вона наявно суперечить континентальним ідеалам, які постійно змагали до взаємної пошани суверенностей. Ми, приявні на цій залі, належимо до суверенних націй, тому безосновні побоювання, щоб збірна небезпека порушила фізіономію наших країн".

Виходило б, що хоробрі генерали відступають перед барабанним вогнем комуністичної пропаґанди? Це мало переконливе, зокрема при теперішньому арґентинському режимі. Невже це лише претекст ,невже арґентинська верхівка таки справді боїться за суверенність?

Насправді вістря арґентинської резерви звернене проти Бразилії, з якою Арґентина віддавна ривалізує за провідну ролю в Латинській Америці.

Під час домініканської кризи бразилійська влада була зосереджена в руках одної людини, тоді як арґентинський президент не міг іти на прю з Конґресом. Бразилійська дипломатія вміло використала ту ситуацію. Коли Арґентина не знала, на яку ногу стати, Латинська Америка споляризувалася між двома орієнтаціями: протиінтервенціоністичною, під традиційним проводом Мехіко, до якого приєдналося Чіле, і інтервенціоністичною, що її очолила Бразилія. Бразилієць обняв команду Міжамериканської Сили Миру у Домініканській республіці, і коли б та імпровізована Сила набула постійного характеру, вона стояла б під бразилійським проводом, хоч останнє слово належало б Пентаґонові.

Тому не було в арґентинському інтересі створення суцільної перманентної міжамериканської сили під понаднаціональною кермою. Навпаки, арґентинський інтерес диктує, щоб ужиття міждержавної сили вимагало апробати всіх урядів, готових до участи у протисубверсивній операції, щоб Державний Департамент ЗДА мусів турбуватися про арґентинську згоду.

Коли залишимо набоці Мехіко, бо не можна брати практично в рахубу можливість активної мехіканської участи у спільних протисубверсивних операціях, матимемо ось таку черґу: Бразилія 72 мільйони населення, Арґентина — 22, Колюмбія — 10, Перу — 10, Чіле й Венесуеля — по 8. Хоч циферна різниця між двома першими дуже велика, її компенсує у значній мірі різниця якісна — расова, культурна й економічна. Отже, крім Бразилії, Арґентина — єдина країна, що має досить поважну збройну силу, армію, вишколену в німецькій школі і фльоту — в британській.

Беручи в рахубу традиційний „протиімперіялізм", закорінюється опінія, що протисубверсивні операції повинні здійснюватися американською зброєю, але — в руках латиноамериканських вояків. Якщо інтервенція має бути потрактована як справді міждержавна, то вона не може бути здійснена бразилійцями, з символічною участю малих контингентів інших країн, так як було у Домініканській республіці; цебто важко було б її перевести без арґентинської участи.

В арґентинськім політичнім тижневику „Коррео де ля Тарде" особистий приятель міністра закордонних справ писав на початку конференції: „Арґентинська пропозиція творить чітке „ні" на претенсії деяких братніх республік стати панами арсеналів проєктованої Міжамериканської Сили Миру".

На військовій конференції одноголосно прийнято арґентинську позицію, до якої рад - не - рад приєднався і бразилійський представник. Вирішено домагатися від урядів, щоб на третій Надзвичайній Міжамериканській Конференції прийняти таку розв'язку питання спільної оборони проти комуністичної субверсії: передусім — зреґнувати з ідеї творення міждержавної сили під спільним, наддержавним командуванням; міжамериканська сила має творитися від випадку до випадку на основі рішення кожного уряду. Але з цього не виходить, що в майбутньому спільні виступи імпровізуватимуться так незуґарно, як то було у домініканському випадку, минулого року. Кожна американська держава матиме експедиційний корпус, готовий до участи в такій спільній імпрезі, але — лише за згодою її уряду. Крім того, співпраця цих національних корпусів буде плянуватися спільним міжамериканським штабом.

Так чи інакше, слід сподіватися, що після 3-ої Надзвичайної Міжамериканської Конференції континент нарешті зможе протиставити субверсивній аґресії збройну силу, здецентралізовану у національні експедиційні корпуси, але тісно скоординовану постійним континентальним генеральним штабом.

Ів. Смолій

МАЛІ ЧИТАЧІ І ВЕЛИКІ ПРОБЛЕМИ

II

Маруся куди щасливіша. Вона в сумежній кімнаті, недалеко Ігорчика, але там уже інший світ. Світ учительки Михайлини Степанівни. Любов і непомильний інстинкт вгадувати, що на серці дітей, дають їй найкращі кваліфікації. Маруся - Мері і з нею десяток таких, як вона — це вже четверта ґенерація. Маруся знає ще, що таке „мама", „баба", „їсти". І Михайлина Степанівна, дякуючи своїй органічній неспромозі вивчити інші мови, знає приблизно стільки ж по - англійськи. Але хіба це має значення? Приємний голос Михайлини Степанівни гомонить і гомонить цілу годину, і Маруся слідкує заворожено, як ворушаться губи вчительки, і вгадує по її очах, що про щось ласкаве, добре, веселе йде мова. Потім приходить пісня. Маґія слова й мелодії зливається в одно. Із зворушенням кладе Маруся розмальовану книжечку з чудними знаками в торбину, несе додому, і лежить та книжечка між забавками та цяцьками екзотична, таємнича, нерозгадана. Хіба не краса в тій містерійній науці?

**

Очевидно, є багато й веселіших прикладів. Ось Юрко говорить, читає і пише по-українськи. На академіях вмаршовує разом з пластунами на сцену з прапорами, щоб так почати урочисто імпрезу. Діти несуть два прапори — зоряний і синьожовтий або жовто - блакитний. Боротьба за черговість барв ведеться між сеньйорами потаємно, і діти не завважують зміни. А втім, перед Юрком нема ніяких проблем, нема в нього ні душевного роздвоєння, ні потреби вибирати, на котрій півкулі лежить його батьківщина. Юрко знає, що він — американець українського походження. По - українськи вчиться, бо це мова його батьків. Батькова рука тепла і міцна. І певна! Father knows best!

Світ Юрка впорядкований, тобто тут два світи: його світ і батьків світ. Прапор рівняється прапорові, гимн перекликається з гимном. Хрести заслуги на вилогах темного дідового вбрання миготять так само таємничо, розказуючи про славу ветеранів. Є деякі сумніви: хто був для українців Джорджем Вашинґтоном? Спершу виходило, що Володимир Великий, потім, як учитель навчав про короля Данила, здавалося, що король Данило. Далі історія дуже поплутана. Може Джорджем Вашинґтоном повинен би бути Тарас Шевченко? Але то був бідний поет, що майже все життя просидів у в'язниці, або можна сказати в тюрмі, з наголосом на останньому складі...

**

Слово „тюрма" переносить Юрка і всіх нас у світ лінґвістики і „лінґвістів", які засипають нас щоднини питаннями про дивні звукові сполуки, що ніяк не хочуть наливатися конкретним змістом.

— Тюрма — це в'язниця. В'язниця від того, — казав дід, — що в'яжуть людей. — Дід ще додає, що можна сказати „кримінал". Оте слово Юркові найрідніше: „крімінал!"

— А що то є, діду, „жорна"?

Далеко заходить дід: і про пшеницю на полі, і про зерно, і як з того роблять муку. І про такий інструмент: два круглі камені і жердка, щоб нею водити кругом. Очі Юрка заблищали радісно. Вже знає, бачив малюнок: так первісна людина приготовляла собі хліб.

— А що то є „сінокоси"?

— Сіно, то скошена косою трава.

— А що то є „коса"?

Дід ухитрився намалювати щось на додобу великої букви Г. Отаким знаряддям косять. Отаким? Юркові стає дивно, і думки приходять знову в голову. Згадався з читанки босоногий хлопчина, що пасе гуси. Якісь там індіянські хати під соломою. Такий той батьків світ там далеко. І радісно, що тут не так, тут міста і міста, тут гудуть літаки, кружляють ракети аж до місяця. Косять тут моторовою косаркою, що шумить і попихкує, а голить рівненько, рівненько.

Ні, добре. Дід каже, що косою косять траву. Але якщо сіно — це скошена трава, то як можна сіно косити?

Звичайно, за ту нелогічність дід відповідати не може. Але нехай він пояснить, що то є „хомут", „ціп", „знечев'я", „лелека", „ярмарок".

Зупинив дід онука на котромусь там слові, розгувся зовсім. Наказує Юркові підкреслити в оповіданні всі незрозумілі слова. Зарябіла сторінка, а олівчик все ще підкреслює й підкреслює. Поглядає дід зукоса, потирає те місце, де мав би рости вус. Може б то для дітей трохи простіше писати? І взагалі як писати? Та й про що писати? А тут уже він ради не дасть, тут синові, як прийде з праці, буде робота. І словники і енциклопедії підуть у рух. А малий словничок по кожному розділі — теж не погано було б...

**

Продовжувати б мандрівку далі, але хіба й цього не досить? Нанизуються епізоди в суцільну картину. Розгубилися малі читачі, ждуть допомоги та зрозуміння і батьків, і вчителів, і видавців, і письменників. Вони малі, а проблеми, як бачите, великі!

(Кінець)

Леся Лисак

КНИЖКА, ПІСНЯ І ДІЛО

На початку була Пісня і була Книжка.

Пісню кругом співали, а книжку мати до рук дала й сказала: „Читай, дитино, тобі треба знати про те, як „курилася доріженька" за стрільцями, що „йшли у кривавий тан". Так бо книжка звалася: „Курилася доріженька".

Пісні співали всі. Співав і той, що написав книжку, а згодом сам створив багато пісень.

За рідний край, за нарід свій,
за волю України,
Ми йдемо в бій, ми йдемо в бій,
крізь згарища руїни

співали на сцені в сусідньому місті. А гімназійний хор співав:

Заквітчали дівчатонька
стрільцеві могилу,
Замість мали заквітчати
стрілецькую милу...

Гімназистки розмріяно наспівували:

Гей там у Вільхівці,
там дівчина живе,
Від неї, мов від сонця,
проміння ясне б'є...

Або іншу улюблену:

Накрила нічка та й тихесенько
земленьку кругом...

Коли приїздили на свята гості, директор школи, що мав такий прекрасний баритон, звичайно починав:

Готуй мені зброю,
готуй мені коня,
Бо я серцем похід чую,
дівчинонько моя...

А коли закінчував, усі, неначе змовившись, починали заводити: „Зажурились галичанки та й на тую зміну".

Або про човник, що „хитається серед води". І часто завжди завершували домашній концерт бравурною: „Не сміє бути в нас страху, ні жадної тривоги"...

Багато було пісень і всі вони розкочувалися в широчінь так, як розкочується те, що пливе з душі. А дівчинці, що слухала, й часом за старшими підтягала, казали:

— Запам'ятай собі — це пісні такого пана, що зветься Роман Купчинський. Він був Усусусом. А тепер живе у Львові".

Для дівчинки Львів був „страшенно далеко" — три години їзди до стації, три години їзди поїздом — і вона була „рішуче замала", щоб її брати в таку „далеку дорогу". Як підросте — тоді може. А покищо — хай читає книжку.

На початку книжки була знимка з підписом: „Роман Купчинський". Власне, до книжки не треба було заохочувати, бо дівчинка — як усі тодішні діти — рвалися до книжок, що їх читали „старші". Книжки „для старших" були, хоч не завжди зрозумілі, куди цікавіші від тих, які звалися „книжками для дітей". В них були вже не казки, але те, що діти звали „правдою", а ми тепер звемо „дійсністю". А в книжці „Курилася доріженька" розказувалося про дуже близьке й знайоме — і саме тому хотілося про це читати. Про студента Петра Зварича, який так нагадував студентів, що приїздили на вакації до села, про його вуйка-вчителя — яка ж знайома тема! — про приходство, де подавали таку пахучу каву, про лавку в приходському саду, про айстри на клюмбах. Все було знайоме. І добродушний, лагідний Якимцьо, що носив воду й рубав дрова, і дядько Федір — погонич, що возив хлопців до „асентирунку".

Тільки згодом у книжці почали появлятися незнайомі сцени, болючі, жорстокі, трагічні — і тоді ставало страшно, тілом "проходив дрож — і пізно в ніч годі було заснути... Як арештували священика — батька панни Наталки, як Якимцьо ніколи не дорубав дров, бо його застрелили як шпигуна, як тікали люди від жахіть війни... Це вже було нове — це була гроза війни у всій її страхітливості. А на цю війну пішли хлопці - добровольці, щоб боронити рідну Землю... І тоді вперше зродилася думка про те, що Волю добувається власним життям.

Коли хочете вжити вислову „національне освідомлення", то його доконала книжка. Та, що звалася „Курилася доріженька". І здається — ніхто краще не міг би цього зробити. Бо тільки той, хто сам боровся за Волю, може найпереконливіше промовити до молодих сердець.

А вечорами батьки читали „Діло". І не раз обмінювалися заввагами про прочитане. Зокрема про ті фейлетони, друковані курсивою, а підписані „Галактіон Чіпка". „Це його псевдонім", — сказали дівчинці. Іноді, коли газету відкладали набік, вона й собі пробувала зрозуміти, про що мова в друкованих курсивою рядках. Але не все розуміла. „Це вже справи старших", — казали їй. А між собою, притишивши голос, розмовляли про політику польського уряду, про „шикани"... А часами говорили так тихо, що нічого не можна було почути.

Не раз приходило „Діло" з „білими плямами". Власне це були не „білі плями", а порожні місця на сторінках газети, на яких стояло тільки одне слово: „сконфісковано". І часто це бувало в друкованих курсивою фейлетонах. Тих, що були підписані „Галактіон Чіпка".

Дехто думає, що діти не розуміють мовчанки. Це — помилка, бо ми, діти, розуміли мовчанку порожнього місця, де було сказано „сконфісковано". Розуміли, що це був протест проти „шикан" чужого уряду. І що протестували ті, що боролися за Волю. Такі, як Галактіон Чіпка. Автор незабутніх пісень і незабутньої книжки. Роман Купчинський.

● **Московський журнал „Наука і релігія"** виявив, що якийсь підсовєтський православний священник А. І. Левітін поширює під псевдонімом Краснов листи, які гостро таврують перетворення Православної Церкви в СССР в орган державного комуністичного уряду. Західні коментатори пригадують, що в квітні ц. р. появився в західній пресі одвертий лист двох інших православних духовників з СССР, Ніколая Елімана і Глєба Якуніна, які того самого листа вислали були до московського патріярха Алексєя та до високих совєтських „достойників". Ті священики таврували невольниче підпорядкування Православної Церкви в СССР державній владі всупереч совєтській конституції. Обох їх негайно покарали.

ЛУКА ЛУЦІВ

ІВАН ФРАНКО — БОРЕЦЬ ЗА НАЦІОНАЛЬНУ І СОЦІЯЛЬНУ СПРАВЕДЛИВІСТЬ

(125)

З цією кандидатурою зв'язують Франкове оповідання „Свинська конституція". Цю історію розповідав на передвиборчих вічах селянин і війт села Черниxівці Антон Грицуняк. У „спогадах збаразьких селян" (у згадуваній книзі „Ів. Франко у спогадах сучасників", ст. 263) говориться, що Грицунякове оповідання „Франко використав для відомого оповідання „Свинська конституція". Це оповідання написав Франко в 1896 р., а вибори відбулися два роки пізніше. Та як би воно не було, ця „казка"-сатира І. Франка малює те беззаконня, яке існувало тоді під польсько-австрійською окупацією, бо навіть найнижчі урядовці могли по своїй волі пояснювати найвищий закон — конституцію.

Франко мусів чути цю історію кілька років перед виборами в 1898 р. Він присвятив цей свій твір А. Грицунякові і напочатку заявляє, що це „не його духовна власність". Франко стверджував, що Грицуняк мав незвичайний бесідницький талант. При кінці віча Грицуняк виліз на стіл і всі зібрані, коло 600 осіб, затихли, хоч мак сій.

— Та коли маю говорити — промовив Грицуняк зовсім поважно до тих, що стояли найближче нього, — то мушу мати папір перед собою. Я то, по правді, неписьменний, але свої нумери знаю і без паперу не вмію говорити. Нехай це буде хоч би податкова книжечка.

Промовець висмівав те, що нібито не було тоді панщини, що всі були перед законом рівні, і що люди мають конституцію. І про цю конституцію йде ціла історія. Віз селянин на возі свиню на продаж і зв'язав їй ноги, щоб не втекла. Та міський урядовець при в'їзді до міста побачив зв'язану свиню і крикнув до селянина:

— Чи не бачиш, що бідній худобині від посторонка геть попухли ноги? А ти лайдак, а ти непотрібе, чи ти не знаєш, що не вільно так мучити бідну скотину?

Цей „панисько" розтяв ножем посторонки на свині так шпарко, що в поспіху покалічив їй ноги. Жінка селянина впхнула „паниськові" малий хабар, щоб не тягнув їх на поліцію, і так селянин поїхав на торг із свинею, тримаючи її руками за шию.

По полудні до цієї самої рогачки зближався жандарм із двома заарештованими та скутими кайданами разом особами. Кайдани дзінькали і брязкали, а заарештовані маршували рівним кроком, хоч їм це було невигідно, бо кайдани гризли їхні руки.

— Ага, — подумав я собі... Але чекай но ти, пане шандаре! Нехай но ти надійдеш до рогачки! Нехай но ти з тими бідними, так до купи болюче скованими людьми покажешся на очі сердитому панові — там то ти пізнаєш, як то можна так мучити хрещене сотворіння!

-- -- -- -- -- -- -- --

„Але на моє превелике диво два сковані чоловіки і шандар спокійнесенько перейшли через рогачку і пройшли попри сердитого пана. А сердитий пан не то щоб гостро накинувся на шандаря, але де там! Устав і поклонився йому дуже чемненько... Так от тобі, любий приятелю, — закінчив я свою розмову, — так виглядає хлопська конституція. Хлоп мусить завидувати простій свині" (ІІІ, 99-102).

Ми ширше спинилися на цій Франковій сатирі тому, що вона глибше, ніж довга розвідка, вияснює тодішнє становище українського народу. Так дивилися на цю „Свинську конституцію" тоді, коли її вперше надрукував Франко в „Громаді" в 1896 р. (в Коломиї). Того ж року вона друкувалася в авторському перекладі під заг. "Prawo bezrogów" в польськім щоденнику "Kurjer Lwowski". В 1896 р. як "Das Recht des Schweines" ця сатира була надрукована у віденській газеті "Die Zeit"; в Німеччині в "Sachsische Arbeiter Zeitung (Dresden); в "Muenchener Post" і по інших німецьких газетах. Передрукувала це оповідання москвофільська газета „Русское Слово" у Львові без підпису автора, і народовецькі газети „Батьківщина" і „Свобода" (Львів).

**

Ми згадували, що Франко кандидував від Радикальної партії, заснованої 1890 р. Є. Кирилюк пише про неї, що „в ній використано деякі марксистські положення", але „разом із тим у програмі були й деякі народницькі положення", бо ця партія, як ми чули, була „заложена для селян". Внаслідок цього в партії були весь час тертя між прихильниками чистого марксизму і тими, які, як каже Є. Кирилюк, „обстоювали інтереси трудящого селянства" (Вічний революціонер, ст. 106). Ці розбіжності вдавалося латати, але в 1899 р. прийшло до повного розколу, бо ліве крило виступило з Радикальної партії і заснувало Українську Соціял-Демократичну партію. Це сталося на початку 1899 року.

ЗБЛИЖАЄТЬСЯ КІНЕЦЬ РОКУ, А З ЦИМ І КІНЦЕВІ ПІДСУМКИ ЦЬОГОРІЧНОЇ ОРГАНІЗАЦІЙНОЇ КАМПАНІЇ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ. ДОКЛАДІМО ВСІХ ЗУСИЛЬ, ЩОБ КІНЕЦЬ ПОХВАЛИВ НАШЕ ВЕЛИКЕ ОРГАНІЗАЦІЙНЕ ДІЛО ТА НАБЛИЗИВ НАС ДО НАШОЇ ГОЛОВНОЇ ОРГАНІЗАЦІЙНОЇ МЕТИ — 100,000 ЧЛЕНІВ УНСОЮЗУ!

ТРИБУНА У. Н. СОЮЗУ

РІК XIII ГРУДЕНЬ 1966 Ч. 12 (123)

Ярослав Падох

ОСТАННІЙ МІСЯЦЬ ЗМАГАНЬ ЗА РОЗБУДОВУ УНСОЮЗУ І НАШІ ОБОВ'ЯЗКИ В НЬОМУ

Хоч цей, черговий випуск „Трибуни УНСоюзу" появляється під кінець листопада, проголошені в ньому числа відносяться тільки до жовтня, чи радше до десятьох місяців нашої цьогорічної праці для дальшої розбудови УНСоюзу. Вимагає часу підсумування здобутків кожного місяця і його втрат, зокрема ж розгляд членських аплікацій, з яких якесь число не може бути швидко, а часом взагалі не може бути оформлене. Та все ж перед нами вже не два, але тільки один місяць часу для закінчення нашої праці в цьому році.

Проходила наша праця в цім році зі змінним щастям. Перші місяці принесли нам поважний успіх і допомогли вже на п'ятому місяці переступити ще одну тисячну межу і досягти й переступити 87,000 членства УНСоюзу. З найкращими надіями ми взялися до походу до нової тисячі, але прийшли вакації, а з ними помітне зниження нашої працьовитости й те, що за нею слідує, наших успіхів. Під кінець року нав'язуємо до нашої ранньої працьовитости, і тому тепер приспішено мусимо надробити занедбання.

Наша цьогорічна мета була: придбати нових 6,000 членів і піднести загальне число членів бодай на дві повні тисячі, після покриття всіх наших втрат у цьому році. А відомо, що велика організація має звичайно не тільки великі прибутки, але й великі втрати. З кінцем жотня ми придбали лише дещо понад 4,000 нових членів. Одну третину нашої наміреної квоти заалишилося придбати в два останні місяці цього року.

Хоч ще не закінчився листопад і не підведено підсумків його здобутків і втрат, можемо, з доволі поважною дозою правдоподібности, прийняти, що число наших придбаних членів збільшиться у листопаді на яких 600, і що на грудень припало б нам придбати, для осягнення мети, ще дуже поважне число 1,400 членів. І це — наш головний обов'язок у зв'язку з цьогорічною кампанією.

Велике число членів, яке можна придбати тільки великою працею, не повинно нас знеохочувати чи застрашувати. Ми мали вже місяці грудні, які давали нам по тисячі, а то й більше членів. Чому, після довгих місяців відпочинку, не можна було б з подвійною енергією взятися до праці і здобути подвійний успіх?

Перший обов'язок виявити подвійну енергію мають Відділи, які досі не придбали ніяких членів, а таких Відділів до кінця жовтня було аж 134! Якби ці Відділи здобули тепер, під кінець року, бодай по п'ять членів, це вже дало б близько 700 нових членів, що, без сумніву, видатно допомогло б досягти нашу повну річну квоту. Закликаємо ці Відділи використати цей останній місяць й не закінчити цього року з рекордом повної бездіяльности! Повинно бути питанням чести кожного Відділу і його уряду та членства, щоб не належати до такої категорії Відділів, які, замість будувати УНСоюз, підточують його основи.

Не менший обов'язок виявити бодай тепер, бодай так пізно, свою активність мають ті союзові урядовці, не лише секретарі, але всі урядовці, які досі не придбали своєму Відділові навіть по одному членові впродовж усього року. Навіть у Відділі, в якому є активний й працьовитий секретар, не вільно іншим урядовцям, спихати всю працю на того єдиного секретаря. Саме тому уряд Відділу складається з більшого числа членів, а не тільки з секретаря, що у відділі праці багато й її треба розкласти на більше число осіб. Тому закликаємо не менше голосно й переконливо всіх тих відділових урядовців, які ще не приступили до ніякої праці для збільшення в цім році УНСоюзу, щоб вони використали цей останній місяць й придбали бодай по декілька, бодай по парі, нових членів. Нехай ні один відділовий урядовець не ввійде в новий рік з рекордом повної безчинности!

Є не меншим обов'язком взятися до дуже енергійної праці бодай в останнім місяці року, коли не взялися раніше, для тих конвенційних делеґатів, які досі не здобули ані одного члена. Ще довго до виборів делеґатів проголошено в „Трибуні" й писано в обіжниках до Відділів, щоб на делеґатів вибирали активних союзових діячів, бо так наказує статут. На понад чотири сотки у першому півріччі придбали членів тільки 176 делеґатів. За останні місяці до них прийшло невелике число нових, так, що можна з певністю сказати, що бодай третина делеґатів не придбала ані одного члена. Як погодять ті делеґати свою недіяльність з виразним наказом статуту, який в II статті наказує, що делеґатом може бути обраний той, хто „виявив активну участь в організаційній та розвитковій праці УНСоюзу". Цей обов'язок активности існує і по виборі делеґата. Адже делеґатські обов'язки існують повні чотири роки. Треба сподіватися, що не буде ані одного делеґата, який хотів би закінчити цей конвенційний рік, не виконавши бодай частинно свій статутовий обов'язок. І можна сподіватися що всі делеґати знайдуть бодай по декілька, коли не по 10 членів, як раніше намічено й схвалено, серед своїх рідних, приятелів і знайомих. Треба тільки хотіти, а нагода придбати членів знайдеться. Велика громада делеґатів може легко допомогти здобути повний успіх нашої кампанії. Адже громада по нитці — і бідному готова сорочка!

Остання наша статистика, зладжена на кінець жовтня, виявила, що було тоді 223 Відділи, які здобули якесь число членів, але не дійшли до десятки. Ці Відділи повинні докласти всіх старань, щоб до кінця цього року обов'язково дійти до того мінімального числа членів, яке вимагається від Відділів упродовж повного року. Подумати тільки, як легко було б складати пляни кампаній та їх виконувати, коли б 500 Відділів УНСоюзу дали це мінімальне число членів, без пригадок і настоювань.

Не менший обов'язок збільшеної активности мають ті союзові діячі, які придбали деяке число членів, але не довели його ще до повної десятки. В цім році ми востаннє признаватимемо тим організаторам ювілейну союзову відзнаку, видану на 70-річчя УНСоюзу. Придбати цю пам'ятку є почестю для кожного з нас, але водночас є це й обов'язком. Бо союзові ювілеї ми звикли вже здавна відмічувати більше працею і новими здобутками, як парадами та святами. Отож, закликаємо всіх наших відповідальних союзових діячів відкласти всі інші справи, якими вони обтяжені, як в родині, так в громаді, на новий рік, а в грудні всі свої сили віддати УНСоюзові і його новому, збільшенню.

Особливий обов'язок дбати про свій Відділ мають, крім секретарів, також їх предсідники. Пару років існує навіть окремий, почесний Клюб Предсідників, якого вимогою є, щоб член-предсідник придбав у році бодай сім членів. Панове Предсідники Відділів! Ставайте до змагання зі своїми секретарями й самі старайтеся придбати ще в цім останнім місяці бодай стільки членів, щоб стати членами свого предсідницького Клюбу. Буде Вам приємно знайтися у ньому, та й матимете з чого здати справоздання на річних зборах свого Відділу, як Вас питатимуть члени, що зробили Ви і Вами очолений Відділ для Батька Союзу?

Треба пригадати також обов'язок наших Округ, які мають свої квоти й свої завдання на цей рік. Їм слід переглянути свої здобутки й допильнувати свої Відділи, щоб вони ще перед кінцем року зробили те, що, бодай мінімально, повинні виконати були в цім році.

Врешті можна було б звернутися з подякою до тих які придбали вже стільки членів, що їм уже недалеко до почесного членства в Клюбі Заслужених Союзовців, вступ до якого „коштує" двадцять п'ять нових членів у році. Закликаємо їх посвятити ще цей останній місяць для союзового добра та нехай і на силу, таки заокруглити свій здобуток до 25-ки й збільшити число членів Клюбу. В попередньому числі „Трибуни" ми подали покищо 25 таких „двадцятп'ятників". До них прийдуть напевно численні нові. Але вже тепер слід пригадати конвенційну делеґатку з 402 Відділу з Торонта, паню Анну Бурій, яка вже закваліфікувалася до Клюбу, придбавши 40 членів. В це число не входять члени придбані її „рідним" чоловіком, п. Яковом Бурієм, секретарем Відділу. Сподіємося, що це буде перший випадок в історії Клюбу, що членами його будуть в один час чоловік і жінка.

Останньо відбулися ряди поїздок членів Екзекутиви й Головного Уряду на окружні збори та об'їзд більших частин краю, як це був випадок з нашим канадійським директором Богданом Зоричем і обласним організатором Василем Дідюком. Всі вони поділяють думку, що наші Відділи й Округи оживають і що слід сподіватися, що навіть ті, які дуже занедбалися впродовж року, тепер відроблять свої „довги". Тому з надією дивимося в майбутнє й віримо, що всі ми — союзовці до кінця року виконаємо свої союзові обов'язки.

ЗАКЛИК ГОЛОВНОГО ЕКЗЕКУТИВНОГО КОМІТЕТУ УНСОЮЗУ ДО ВСІХ ОКРУГ І ВІДДІЛІВ ТА КОНВЕНЦІЙНИХ ДЕЛЕҐАТІВ

Мавши ще тільки один місяць часу для досягнення нашої цьогорічної організаційної мети: 6.000 нових членів, закликаємо:

1. Усіх урядовців Окружних Комітетів Відділів УНСоюзу негайно зв'язатися з Відділами округи, які ще не осягнули своєї квоти, й допомогти їм досягнути її. Майже третина Відділів УНС ще не зорганізувала ані одного члена в цім році. Такий стан не може продовжуватися.

Усіх відділових урядовців, а особливо секретарів, щоб вони перевірили списки членів й подбали, щоб:

- зорганізувати всіх членів усіх родин,
- побільшити суму забезпечення членів, які є забезпечені тільки на $ 500.
- наново забезпечити всіх членів, яких вивінувальні грамоти дозрівають в наступному році.

3. Усіх окружних й відділових урядовців, щоб вони поробили заходи для популяризації акцидентової і термінової грамот.

Усіх конвенційних делеґатів, щоб вони придбали бодай по десять членів до кінця цього року.

Джерзі Сити, 1-го грудня 1966.

ГОЛОВНИЙ ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

СОЮЗОВІ ОКРУГИ!

Допоможіть досягнути організаційну мету УНСоюзу на 1966 рік!
Можете це виконати, якщо:

1. Допильнусте, щоб всі відділи Округи виконали свою квоту;
2. Подбаєте, щоб ні один відділ Округи не остався без нових членів; пригадуйте їм це та допомагайте в потребі;
3. Старайтеся здобути першенство поміж Округами, а з ним одну з трьох почесних плякет УНСоюзу за 1966 рік;
4. Старайтеся, щоб у вашій Окрузі було якнайбільше осіб, які одержують ювілейно-конвенційну відзнаку, придбавши бодай 10 членів.

ВІДДІЛОВІ СЕКРЕТАРІ, ОРГАНІЗАТОРИ Й ДЕЛЕҐАТИ!

Допоможіть досягнути нашу мету на 1966 р.!
Можете це виконати, якщо:

1. Виконаєте свою річну квоту;
2. Придбаєте бодай 10 членів, щоб дістати ювілейно-конвенційну відзнаку;
3. Поширите поміж членами відділу й нечленами нові грамоти, Акцидентову і Термінову;
4. Подбаєте, щоб члени відділу підвищили своє забезпечення.

ТРИБУНА СЕКРЕТАРІВ

ОБЧИСЛЮВАННЯ ВІКУ НОВОГО ЧЛЕНА

Вік аплікана, тобто нового члена, якому виповняється аплікацію, числиться на один рік більше, коли цій особі минуло вже шість місяців, або більше, від її останніх уродин. Отже при устійнюванні віку нового члена рішає час, який проминув від його останніх уродин до дати видачі грамоти, якою завжди в УНСоюзі є останній день місяця, в якому Головна Канцелярія одержує аплікацію. Організатор нового члена повинен числити вік особи, якій виповняє аплікацію, в останньому дні даного місяця.

Для прикладу найкраще взяти апліканта, який мав би бути прийнятим в члени з датою 31-го грудня 1966 року. Якщо такий аплікант народився 20-го червня 1930 року, то його 36-ті уродини минули в червні 1966 року, а з кінцем грудня він вже матиме більше як 36 років і шість місяців, тому й треба буде числити його вік вже як 37 років. Коли б натомість взяти апліканта, який народився 15-го липня 1930 року, якому цим самим минуло 36 років у липні 1966 року, то до 31-го грудня 1966 року він все ще матиме менше, як 36 років і шість місяців, тому й треба б числити його вік все ще як 36 років. Згідно з цим новим членам, які будуть прийняті в дні 31-го грудня 1966 року будемо числити вік на один рік більше, як вони мали в останніх уродинах, коли ці уродини припадали в часі від 1-го січня до 30-го червня, а не будемо додавати одного року більше до осягненого віку тим особам, яких уродини припадали в часі від 1-го липня до 31-го грудня.

Отже для остаточного обчислення віку треба брати під увагу не лише закінчені роки, але і час від останніх уродин до дати видачі грамоти, бо шість місяців після останніх уродин числиться вже за один рік більше, а коротший час, як шість місяців не числиться ще.

"SPELLING"

ІМЕНІ ТА ПРІЗВИЩА ЧЛЕНА І СПАДКОЄМЦЯ

При виповнюванні аплікації нового члена дораджуємо написати раз ім'я та прізвище цього нового члена латинськими буквами, спеціяльно у випадках, коли їх можна різно транслітерувати по англійськи. Це важне для Головної Канцелярії при виготовлюванні грамот новим членам, щоб на них були правильно „спеловані" імена та прізвища членів. Це саме відноситься до спадкоємців, яких імена та прізвища мають бути опісля виписані на грамотах членів.

АПЛІКАЦІЇ НА ДРУГІ — — ДОДАТКОВІ ГРАМОТИ

Коли член УНСоюзу, тобто особа, яка вже має грамоту забезпечення в УНСоюзі, виповняє аплікацію на другу — додаткову грамоту забезпечення, на цій аплікації треба обов'язково подати точні інформації про грамоту, чи грамоти, що їх член вже має. У призначеній для того рубриці треба подати в якому відділі, в якій клясі та на яку суму є ця одна, чи більше грамот. Ці відповіді на питання про інші грамоти забезпечення в УНСоюзі дуже важні, бо на цій підставі в Головній Канцелярії обчислюють вкладки даного члена на цій новій грамоті, тобто чи мають вкладки цієї нової грамоти включати оплату фондів і передплату „Свободи". Коли даний член вже платить фонди на іншій, раніше виданій грамоті і там же має включену до вкладок передплату „Свободи", тоді вкладки на його новій додатковій грамоті будуть обчислені без оплати фондів і передплати.

ПЕРЕХІД МОЛОДІ ДО ДЕП. ДОРОСЛИХ

Члени деп. молоді можуть по осягненні 16-го року життя перейти до департаменту дорослих і набути всі права дорослих членів взаміну за оплату фондів. Це можуть зробити члени забезпечені молодечими грамотами кляс P-20, E-20, E-18, P-65 і E-65 на власне бажання, коли вони підпишуть заяву, що вони згідні платити по 15 центів місячно більше на братські фонди (допомоговий, народний і конвенційний) за набуття повних членських прав. Друки таких заяв — договорів висилає для членів рекордовий від. Головної Канцелярії на прохання секретарів. Для кожного члена одержує секретар таку заяву у двох примірниках. Оба ці примірники має підписати сам член деп. молоді, який бажає перейти до дорослих, і тоді оба примірники має секретар вислати назад до Головної Канцелярії. Один примірник цієї заяви — договору потверджує Головна Канцелярія і звертає його секретареві, щоб член долучив його до своєї членської грамоти, а другий примірник зберігається разом із іншими особистими забезпеченевими документами даного члена в Головній Канцелярії.

ПЕРЕХІД ДО ДОРОСЛИХ ВЛАСНИКІВ ГРАМОТ ПЕРШОЇ КЛЯСИ

Переходом з молодечого департаменту до дорослих називають в нас також таку зміну, коли член деп. молоді, забезпечений грамотою першої кляси (на виказі ця кляса означена числовим кодом 07) резиґнує із забезпечення цією грамотою і вибирає собі на це місце нову грамоту вже в деп. дорослих, виповняючи повну аплікацію нового члена. Цю зміну називають переходом тому, бо тоді за грамоту першої кляси признає УНСоюз кредит у висоті ⅓ вплачених вкладок за кожний повний рік і покриває цим кредитом початкові вкладки нової грамоти цього члена вже у департаменті дорослих. Отже грамоти першої кляси деп. молоді, які є терміновими грамотами молоді, не мають жадних зворотних вартостей і одинокий зворот за них признає УНСоюз лише тоді, коли даний член бере нову грамоту в деп. дорослих. Цей кредит одержує член виїмково власне для заохоти стати членом у деп. дорослих по осягненні віку 16 і більше років.

Для членів забезпечених грамотами першої кляси, чи то давнішої — важної до 18-го року життя, чи новішої — важної до 16-го року, висилає рекордовий відділ Головної Канцелярії при кінці року пригадки, що цим членам у наступному році має закінчитися важність цих термінових грамот, і друки аплікацій нових членів, щоб заохотити їх скористати із кредиту ⅓ вплачених вкладок на термінові грамоти. Такі пригадки і аплікації були вислані для членів, яких термінові грамоти мали б закінчити свою важність в наступному році, вже в жовтні ц. р.

ПОЯСНЕННЯ КОДІВ І СИМВОЛІВ

Пояснення числових кодів і символів, що їх вживаємо на місячних виказах членів, вже друкуються і будуть розіслані всім відділам разом із місячними рахунками і виказами на грудень 1966. Ці таблиці будуть включати всі числові коди для означення всіх кляс від початків УНСоюзу до найновішого видання кляс вже по останній реформі вкладок і грамот. При помочі цих пояснень кодів можна буде устійнити клясу забезпечення кожного члена, яка на виказі означена двоциферним кодом, як теж можна буде впевнитися відчитуючи символи, чи даний член платить свої вкладки на даній грамоті із фондами, чи теж із передплатою „Свободи" та в якій ціні, чи може це додаткова грамота (означена символом 5), у вкладах якої немає ані фондів, ані передплати „Свободи".

ПОВІДОМЛЕННЯ ПРО СКЛАД УПРАВИ ВІДДІЛУ

Разом із місячними виказами та рахунками за грудень вишле рекордовий відділ Головної Канцелярії кожному відділові друк, яким від. має повідомити Головну Канцелярію про склад управи відділу, вибраної на річних зборах. Згідно з постановами статуту УНСоюзу кожний відділ повинен раз у році відбути річні загальні збори, на яких мають бути проведені вибори відділових урядовців. На висланому на адресу секретаря відділу друку треба вписати імена та прізвища і адреси секретаря, предсідника, касира та інших членів уряду, як теж подати, коли відбулися ці річні загальні збори. Також дуже важною є рубрика, в якій треба подати коли і де відбуваються місячні збори даного відділу.

На адресах секретарів відділів треба конечно подати також „зіп намберс" — поштові числа, бо цього вимагають тепер поштові уряди при всіх адресах.

Володимир Сохан

заст. гол предсідника і керівник рекордового відділу.

СОЮЗОВА „ІНВАЗІЯ" НА СТОЛИЦЮ КАНАДИ

На відвідинах у Сенаті Канади. В першому ряді сидять (зліва): посол Мандзюк, сенатор Гнатишин, сенатор Юзик, гол. предс. УНС И. Лисогір. В другому ряді стоять (зліва): гол. радний УНС Д. Попадинець, інж. М. Світуха, гол. радний УНС В. Дідюк, ред. Сомчинський.

В днях 14 і 15 листопада ц. р. різними „союзовими шляхами" бо із Джерзі Сиiті, Монтреалю і Торонта, відбулася союзова „інвазія" на столицю Канади, Оттаву. Головний предсідник УНС, п. Иосип Лисогір, окружною дорогою через Монтреал та з головою Монтреальської округи і головним радним п. Д. Попадинцем, і представником Монтреальської преси „Монтреальський Інформатор" ред. П. Сомчинським, ну й моєю скромною особою з Торонта, брали участь в цій „інвазії", ціллю якої не було „імперіялістичне зазіхання" на „приєднання" Канади до ЗДА, як 51-го стейту, але щирі й добросусідські відвідини з місією „доброї волі", та організаційного пожвавлення праці й поширення „столичного" відділу УНС. Чи ця перша спроба, „інвазії" нам вдалась та чи „завоювали" ми серця нашої великої громади в Оттаві, сьогодні було б ще тяжко сказати, хоч по виконанні нашої праці, зв'язків й заходів, ми хочемо вірити, що недовгий вже той час, коли Відділ УНС в Оттаві буде своєю організаційною працею та поширенням членства, таким, що вповні відповідав би амбіціям столичного Відділу та великому і вибраному числові наших людей, що живуть і працюють навіть на визначних становищах: культурного, громадського, економічного й політичного життя держави.

У пластовій домівці

В понеділок 14 листопада ц. р. управа нашого Відділу з п. інж. М. Світухою, як головою, та пані Л. Шульгин, як секретаркою, зорганізували громадську зустріч із головним предсідником УНС п. И. Лисогором та головними радними пп. Попадинцем і Дідюком. На нараду-зустріч зібралось поважне число визначних представників українського громадського життя, які на чолі із сенатором Павлом Юзиком прийшли, щоб на початку у пластовій домівці, а пізніше у гостинному домі п-ва Шульгинів послухати інформацій і думок представників УНС, а потім обмінятися своїми. Нарадою проводив інж. М. Світуха. В товариській, але діловій формі порушено і обговорено ряд питань, що відносяться не тільки до праці УНС, але також до загально-громадської української праці, як у Канаді, так і в Америці. Справи: КУК, УККА, Світовий Конґрес і тд. були предметами зацікавлень, запитань, відповідей і загальної виміни думок.

Вже досить пізно ми щиро прощали гостинних господарів і присутніх та від'їхали на відпочинок, щоб ще і там, уже в чотирох стінах мотелю, ще довго продовжувати розмову на різні теми із пляном дальшої праці, не тільки самої Оттави, але і Монтреальської та Торонтонської округ.

Другий день „інвазії"

Другого дня вранці, згідно з попереднім домовленням із сенатором П. Юзиком, спішимо, щоб на умовлений час зголоситись у парламенті. У вході до будинку парляменту зголошуємо, що ми до сенатора Юзика. Нам кажуть число кімнати. Стукаємо і у дверях зустрічає нас сенатор, що вже очікував нас. Знайомить з деякими його гістьми, яких в той час в Оттаві, а головно в консервативних колах партії, не бракує, бо саме відбувається річна конвенція цієї партії з понад 1.200 учасниками. Секретарка сенатора наша українка-пластунка, що добре володіє трьома українською, англійською та французькою мовами. На стінах канцелярії багато різних знімок, здебільша із нашого українського громадського життя, знімки пам'ятників Шевчен-

(Закінчення на 5 стор.)

15 відділів УНСоюзу взяли участь у Секретарсько-Організаційному Курсі в Нюарку

Нюарк. — У п'ятницю і суботу, 25 і 26 листопада 1966 р. тут. в приміщенні нового Українського Народного Дому, відбувся дводенний, короткий курс, призначений для вишколу секретарів та організаторів Українського Народного Союзу місцевої округи. В курсі взяли участь секретарі та інші урядовці 15 Відділів на всіх 22, що є розміщені на території округи. Викладачами були заст. гол. предс. і керівник рекордового відділу Володимир Сохан, гол. секретар Ярослав Падох, гол. радна з Нюарку Анна Дубас та гол. радний і обл. організатор, Степан Гавриш. В програму курсу увійшли інформації про кваліфікації та обов'язки організаторів, психологія й техніка забезпеченевої акції, огляд різнородних грамот, якими забезпечує членів УНСоюз, національна праця установи, а дальше оформлення членів, їх обслуга, ведення книг і розрахунків відділу з централею, виплати членам і обов'язки секретарів у відношенні до членів. Гол. радні А. Дубас і С. Гавриш на прикладах зі своєї практики подавали вказівки, як слід організувати членів. Учасників курсу гостила окружна управа, під керівництвом Юліяна Баранюка, голови, д-ра Осипа Утриска, секретаря та Василя Салабуна, касира, які й виконували обов'язки господарів курсу.

Після закінчення курсу, вечером 26. м. м., відбулися окружні організаційні збори нюаркської округи, в яких взяли участь представники Відділів округи та майже всі учасники курсу. Збори відкрив голова округи Ю. Баранюк, який привітав приявних та подякував учасникам курсу, а особливо його викладачам, підмічуючи велику користь, яку дають Відділам такі курси. Після цього він склав звіт з діяльности Округи УНС, а представники Відділів склали справоздання з праці своїх Відділів, окремо інформуючи, як вони виконали й пляниують виконати свою річну квоту нових членів. З черги організаційну доповідь виголосив гол. секретар Я. Падох, який особливо подякував союзовому жіноцтву, яке в нюаркській окрузі вибилося на чоло своєю працьовитістю та здобутками праці. Поміж десятком передовиків цього річної праці знайшлися шість жінок, а саме секретарки відділів: С. Орихівська, Відділ якої подвоївся в цім році, А. Гнатюк, гол. радна А. Дубас, А. Твардовська, М. Юров і М. Кушнір. Поміж чоловіками вибилися на чолові місця секретарі І. Іваник, М. Отрок, Ю. Баранюк і В. Сиваник. Їм гол. секретар склав подяку від Екзекутиви та поставив як приклад другим. В дальшому він підмітив найважливіші проблеми УНСоюзу в цю пору й закликав до особливої активности впродовж п'яти останніх тижнів цього року, в яких Відділи і всі союзові діячі, зокрема конвенційні делегати, повинні закінчити свою річну працю й здобути мету, призначену на цей рік. Заст. гол. предс. В. Сохан подякував учасникам за участь в курсі і виголосив слово про найважливіші обов'язки секретарів, підкреслюючи не лише забезпечення, але і національну працю УНСоюзу, й заохотив до постійної, систематичної праці. Гол. Радна А. Дубас висловила вдоволення з переведення курсу, який по її словам, слід було б влаштовувати бодай щороку, коли не частіше. Вона закликала жінок округи ставати чемпіонками союзових акцій і здобути якнайбільше нагород, а зокрема Енциклопедію Українознавства, призначену для найкращої о р г а нізаторки-жінки. Вона цю книгу здобула минулого року. На кінець відбулася роздача золотих годинників, якими УНСоюз нагороджує найстарших членів. Промовляв ще голова 371 Відділу мгр Іван Оверко, який відмітив важливість таких союзових імпрез, як курс і збори та признання подарунків старим членам - піонерам.

На збори прибув п. Володимир Кобилянський, референт УНФонду місцевого Відділу УККА, який з'ясував приявним вагу УККА та конечність скласти до кінця цього року свій національний даток, щоб уможливити дальшу працю УККА. Секретарі Відділів погодилися перевести збірку поміж своїми членами та знайомими й одеержали від нього та містоголови Відділу УККА п. А. Дубас збіркові бльочки. При цьому вона і д-р Я. Падох, що є касиром УККА, заохотили приявних до виконання цього невідкладного обов'язку.

ВІДДІЛИ УНСОЮЗУ ПІТСБУРҐУ ТА ЗАХІДНЬОЇ ПЕНСИЛЬВЕНІЇ ВІДБУЛИ ОКРУЖНІ НАРАДИ

Пітсбург, Па. — 13 листопада в приміщенню „Пік Рузвелт готелі" відбулись Окружні Наради Комітету Відділів УНСоюзу Пітсбурзької округи, до якої належать 37 Відділів, що гуртують разом понад 4,000 членів.

Зборами проводила Управа Комітету в особах голови Василя Сачка і секретаря Петра Кочірка. Відкриваючи збори, голова привітав теплими словами колишню заступницю головного предсідника УНСоюзу та й довголітню союзову діячку Питсбуржчини п. Марію Малевич і присутніх відділових урядників та й делеґатів на 25 конвенцію. Він з'ясував ціль нарад і представив головних радних УНСоюзу, присутніх на зборах: Андрія Джулу і Степана Гавриша, попросивши останнього до слова.

Степан Гавриш проаналізував здобутки УНСоюзу за останніх 10 місяців, при чому підкреслив сповільнення акції організації нових членів, подаючи ряд практичних порад, як зацікавлювати українське громадянство конечно потрібним забезпеченням. Він відмітив конечність постійної й безперервної праці всіх Відділів, бо малі Відділи, які не виявляють активности, мусять бути об'єднані, чи тепер чи пізніше, з більшими Відділами.

Відтак він подав огляд організаційної а к т и вности та успіхів округи впродовж цього року. Організаційна квота Пітсбурзької округи виносить на цей рік 380 членів, а досі здобуто щойно 170 членів, що є незадовільним станом. Промовець підкреслив і те, що округа має 25% малих Відділів, які повинні бути якнайскорше упорядковані, себто получені з активними Відділами. При тому він запевнив голову Сачка, що в найкоротшому часі приїде до округи для зреалізування цього пляну.

Головний радний Андрій Джула закликав секретарів та делеґатів до продуктивнішої праці, щоб виконати наложений обов'язок на них Екзекутивою УНСоюзу.

Після доповідей вив'язалась оживлена дискусія, в якій найбільше уваги присвячено одновідсотковій підвишці — винагороди для секретарів, призначеної 26-тою конвенцією. Крім цього заторкнено справи співпраці членів Екзекутиви, видавництва „Свободи", роздачі золотих годинників, справи дивіденди та й запомоги для старших віком членів.

На закінчення Зборів голова округи Василь Сачко закликав секретарів і делеґатів доложити всіх зусиль, щоб округа не залишилась на останньому місці. Він заявив, що до кінця року сам здобуде ще 25 членів, а других 25 повинен здобути головний радний Андрій Джула.

В зборах взяли участь представники 10 Відділів, які разом нараховували 18 осіб.

С. Г.

Шикаґівська Округа відбула свої збори й намітила пляни пожвавленої організаційної праці

В п'ятницю 4-го листопада відбулись тут у Союзовому Домі при вулиці Вестерн Аве. чисельні збори Округи, на яких були репрезентовані 20 Відділів 36-ма урядниками. Крім Від. провідників, були також на зборах і головні урядники: гол. м. предсідник інж. С. Куропась, а з ним і головні радні Т. Шпікула, проф. М. Куропась та пані Г. Олек.

Збори відкрив і ними проводив п. Н. Олек, голова Окружного Комітету. Організаційні справи реферував і подав звіт кожного Відділу з його дотеперішньої праці обл. орг. Володимир Гірняк. Всі присутні головні урядники висловлювали свої думки, як найуспішніше закінчити цьогорічну кампанію за здобуття нових членів. Ця Округа вела кілька років перед поміж усіма Союзовими Округами. Вона своєю активністю промовляла й заставила всі інші до діяльности.

А коли так воно було, то чому тепер вона має затратити здорову амбіцію й пасти задніх? На це Шикаґівська Округа не може ніяк дозволити ні собі, ні своїм амбітним Відділам! А що так воно є і буде, може послужити цей факт, що після закінчення рефератів та висловлення думок головними урядниками, відділові провідники в своїх дискусіях не тільки так і формували свої думки в цій справі, але також і винесли одноголосно постанову, яка зобов'язує всіх відділових урядників відвідати все своє членство й попрацювати так, щоб усі в їхніх родинах вибрали додаткове забезпечення, якщо вони мають занизьке, а ті, що його ще досі не мають, обов'язково повинні забезпечитися в Союзі.

Треба звернути увагу й на те, щоб провірити й поширити акцидентове забезпечення для тих, яким ще не минуло 55 років життя, бо воно є дуже дешеве і конечно потрібне! Сказали також і про те, що тільки збірна праця всіх відділових урядників таки серед свойого членства зможе запевнити потрібні успіхи в останніх двох місяцях і допомогти виконати повну квоту для Округи в цьому році!

Після живої дискусії вирішено також і те, щоб відбути в місті Шикаґо Секретарсько - Організаційний Вищий Курс для всіх Відділових урядників, бо забезпеченева праця тепер така, що без відповідного знання не може бути успішною. Вищий Курс відбудеться в днях 2 і 3-го грудня, тобто в п'ятницю й суботу в Домі „Левів" при Шикаґо вулиці. Курс є обов'язковий для всіх відділових урядників, і тому нікого з них не повинно забракнути!

Вирішено вже остаточно відбути в неділю 4-го грудня ц.р. Бенкет получений із мистецькою програмою, в часі якої провідні члени УНСоюзу вручать золоті годинники 55-річним заслуженим членам, а також і висловлять вони признання для тих урядників та відділових організаторів, що вже виконали в цьому Конвенційному році свої квоти, розбудовуючи свої Відділи! Часу не багато, тому провірте свої квоти ще раз і постарайтесь бути в тому товаристві, яким даватимуть це заслужене признання! Зробити це не трудно, якщо ви провірите спершу себе й родину, а відтак добре вам знайомих, і тоді квоту свою напевно доповните в одному тижні часу, як це ви зробили перед Конвенцією, коли бракувало вам до першої ДЕСЯТКИ!

На цих зборах було сказано і те, що важливість успіху Бенкету полягає також і в тому, що увесь чистий дохід із розпродажу квитків розіграваки піде на фонд Катедри Українознавства, якої так дуже потрібно для нашої студіюючої молоді в цій країні. Квестіонувати цю потребу, мабуть, ніхто не буде. Тому розбирайте книжечки між собою й роздайте їх своєму членству та зробіть так, щоб успіхи тієї Союзової акції були наперед запевнені.

Численні ці збори закінчились такими закликами: Всі до організаційної праці для успішного закінчення Округою цьогорічної кампанії за нових членів; всі відділові урядники, а також і інші охочі члени повинні прибути на Вищий Курс для секретарів і організаторів; всі повинні прибути на Бенкет, бо, поза смачними харчами, на цьому Бенкеті буде також і „смачна" мистецька, добірна програма!

ВОГІК

Окружні наради відділів УНС стейту Коннектикат

Ню Гейвен, Конн. — Окружні збори округи Стейту Конектикат, відбулися тут в неділю 20-го листопада в в парафіяльній залі. На зборах були заступлені 10 Відділів, секретарі і відділові урядовці та інші члени УНСоюзу, разом 40 осіб. У зборах взяли участь гол. касир Іван Кокольський і гол. Радна Марія Демидчук.

Зборами проводив голова Округи мгр. Іван Телюк, подаючи програму і ціль зборів та закликаючи приявних пильно вислухати промовців з Головного Уряду і взяти участь в дискусії.

Головно радна Марія Демидчук говорила про значення братської допомогової організації в минулому і в теперішній час. Вона наводила факти про потребу кожного українця бути членом своєї допомогової установи.

Головний касир Іван Кокольський, говорив про членську кампанію та ціль скликання цих організаційних зборів, підкреслював потребу скріпити кампанію за новими членами до кінця цього року. Доповідач доказував, що перших 5 місяців перед конвенцією, що відбулась в травні, була більш успішними ніж 5 місяців по конвенції, хоч не було причини, щоб рух за новими членами був припинений. Є можливі різні підходи в організуванні членів. Відомий факт — що серед українців немає належного зрозуміння вартости забезпечення та на яку суму родина мала б бути забезпечена. Треба подбати, щоб суми забезпечення серед членства були відповідно піднесені, та щоб організатори поширили нові, дуже корисні кляси забезпечення, як також акцидентові грамоти, головно серед наших молодших людей.

Після рефератів обох головних урядовців вив'язалась дискусія, в якій заторкнено та вияснено ще справи:

Вишколу відділових урядовців в організаційних справах, головно молодих людей;

Трудноції збирання місячних вкладок в членів по Відділах;

Нерівність допомог, як для жінок так і для чоловіків;

Дивіденда для старших, довголітніх членів повинна дорівнювати сумі річної вкладки;

Окружний комітет повинен мати авторитетний провід над відділами своєї округи.

Розмови і дебати продовжувано під час перекуски, яку приготовили жінки відділів міста Ню Гейвену.

І. К.

ВІДНОВЛЮЙТЕ ЧЛЕНСТВО В КЛЮБІ ЗАСЛУЖЕНИХ СОЮЗОВЦІВ!

Від шести років існує Клюб Заслужених Союзовців, членство котрого здобувається придбанням в одному році 25 або більше нових членів. Чимало визначних союзовців від початку є членами цього Клюбу. Було б великою шкодою для УНСоюзу й для них самих, якщо б вони в цім році не відновили свого членства в цім Клюбі. Є ще декілька таких осіб, тому закликаємо їх докласти всіх старань до того, щоб в грудні доповнити число членів, яких вони придбали досі бодай до повної 25-ки й в цей спосіб зберегти на дальший рік своє почесне членство в Клюбі.

Також закликаємо всіх тих, які ще не були членами Клюбу, або його в минулому році втратили, щоб вони наново стали членами Клюбу, придбавши до кінця цього року бодай 25 членів.

Члени Клюбу будуть окремо відзначені на сторінках Трибуни УНСоюзу, а їх світлини поможуть познайомити їх з цілим нашим громадянством. Та найбільшою винагородою для них буде свідомість добре виконаного союзового обов'язку.

Статут УНСоюзу вимагає, щоб відділи щомісяця відбували збори й в грудні вибрали новий уряд

Пригадуємо всім Відділам Українського Народного Союзу, що півмісячні або місячні збори членів Відділу є статутовим обов'язком усіх Відділів. Тому ці Відділи, які бодай раз в місяць не скликають зборів членів, поступають всупереч виразній постанові статті 91 (давніше 92) статуту.

Стаття 94 (давніше 95) того ж статуту постановляє, що кожного року в грудні, на зборах Відділу, мають бути вибрані відділові урядовці, серед яких обов'язково мусять бути предсідник, його заступник, секретар, помічник (заступник) секретаря, касир та контрольний комітет з трьох членів. Члени мають право обрати також інших урядовців, якщо вони їм будуть потрібні. Слід обов'язково вибрати заступника чи помічника секретаря, який в потребі міг би заступити секретаря, або йому помагати.

Про вибір нового уряду повинні Відділи негайно повідомити Головну Канцелярію УНСоюзу на окремих друках, які їм були розіслані. Кожного року є частина таких Відділів, які про це забувають, або не роблять тому, що не скликають зборів і не переводять виборів. Закликаємо всі ці Відділи не повторяти цього протистатутового поступовання цього року.

Лігай Велійська Союзова Округа Алентавну плянує переможно закінчити конвенційний рік

Алентавн, Па. — В суботу 22-го жовтня в залі Українського Парохіяльного Клюбу зібрались урядники й делеґати 26-ої конвенції УНС, приналежних Відділів до округи Алентавн, щоби провірити, що вже зроблено за останніх 10 місяців і при тому намітити плян для переможного закінчення конвенційного року.

Збори відкрив і ними проводив голова округи Іван Зазворський, а ролю секретаря виконувала Нуся Гарас в заступстві неприсутнього секретаря Мартина Шешки.

Відкриваючи збори, голова округи привітав представників Відділів і з'ясував їм ціль цих нарад, при чому поінформував про проведену округою працю.

Присутній на зборах головний радний і обласний організатор Степан Гавриш виголосив доповідь, у якій дав загальний огляд сил і можливостей р о з б у д о в и УНСоюзу, зокрема здобуття 6.000 нових членів в цьому конвенційному році. Він заявив, що досягнення тої мети буде тоді реальне і можливе, якщо всі Відділи УНСоюзу, їхні урядовці й делеґати 26-ої конвенції виконають свою організаційну повинність. На його думку, найбільшою перешкодою для виконання цього пляну є так звані мертві та неактивні Відділи враз з неактивними урядовцями. Щоб усе це направити, він подав ряд практичних порад, як провадити „союзовий товар".

Далі він подав короткий огляд організаційної активности, успіхів і неуспіхів округи. Організаційна квота округи була 130 членів в конвенційному році, а за неповна 10 місяців здобуто 73 членів, в тому Іван Зазворський, секретар 147 відділу, здобув 23 членів, секретарка 47 відділу Нуся Гарас 22 і секретарка 151 відділу Анна Пипюк 10 членів, а 7 інших секретарів здобули менше членів. Усім тим секретарам Степан Гавриш висловив признання, а головно вказав на жертвенну працю Нусі Гарас, яка за останні 3 роки збільшила відділ на 50%. Після цього він подав до відома, що на 11 Відділів, які входять до округи, 10 дали членів і є активними, а відділ 95 з осідком в Бет вже кілька років є мертвий. Він заявив, що це — нездорове явище, і відділ цей мусить бути злучений з іншим, активним відділом.

Після доповіді вив'язалась цікава дискусія, в котрій багато уваги присвячено його секретарям, справі старечого дому на Союзівці, будові Союзового дому в Джерзі Сити, роздачі золотих годинників та поширенню організаційної ділянки в Нортгемтоні, Па.

На закінчення зборів голова округи Іван Зазворський, заявив, що докладе всіх зусиль, щоб округа могла зайняти передове місце і обіцяв упорядкувати справу не активного 95 відділу в Бет.

Просутніх на зборах було 17 осіб (в тому 13 жінок), які репрезентували 6 Відділів.

С.Г.

НАЙУСПІШНІШІ ОРГАНІЗАТОРИ ЧЛЕНІВ УНСОЮЗУ

Стан з кінця жовтня 1966 р.

ВІДДІЛОВІ ОРГАНІЗАТОРИ

1.	Д. Попадинець (434)	63
2.	К. Сачко (53)	60
3.	А. Копистянський (327)	43
4.	І. Петрунцьо (78)	41
5.	Гелен Маґер (233)	33
6	Р. Голіят (19)	32
7.	Анна Бурій (402)	31
7.	Мері Душник (293)	31
7.	А. Джула (161)	31
10.	В Гавриляк (316)	30
11.	Т. Носієвич (423)	29
12.	М. Нич (397)	28
12.	М. Німчук (463)	28
14.	А. Стецяк (240)	26
15.	Д. Кошельовський (183)	25
16.	Д. Лидик (170)	22
16.	П. Головачук (42)	22
16.	М. Новак (257)	22
16.	І. Зазворський (147)	22
20.	Анна Дубас (133)	21
20.	Гелен Олек (22)	21
20.	Т. Шпікула (221)	21

ПОСТІЙНІ ОРГАНІЗАТОРИ

1.	В. Дідюк	284
2.	С. Гавриш	97
3.	І. Одежинський	68
4.	О. Сквирський	65
5.	І. Геврик	64
6.	В. Гірняк	53
7.	Б. Зорич	48
8.	Р. Чучкевич	44
9.	М. Ткачук	41
10.	Софія Куца	33
11.	А. Слюсарчук	32
12.	В. Запаранюк	23
13.	Т Залуцький	20
14.	М. Ольшанський	13

ЗДОБУТКИ КАМПАНІЇ ЗА ПРИЄДНУВАННЯ НОВИХ ЧЛЕНІВ У ЖОВТНІ 1966 р.

(СТАН НА 31-го ЖОВТНЯ 1966 р.)

Ч. Відд.	Організатор	Присд. у жовт.	Разом 1966	Ч. Відд.	Організатор	Присд. у жовт.	Разом 1966
2	Єлисавета Сенкович	4		276	С. Іваницький	1	11
	Є. Гавриш	1	7	277	Е. Гомотюк	1	31
5	М. Хоманьчук	3	15	279	Н. Олейчук	1	1
9	В. Саляк	1	1	287	Т. Литвинюк	2	11
13	П. Шевчук	8	25	292	П. Федик	1	40
15	О. Занюк	2	5	293	Марія Демидчук	2	
16	Н. Москаль	1	3		Мері Душник	1	31
19	Р. Голіят	4	32	295	С. Мотрович	1	12
20	А. Триш	2	12	296	Марія Добур	2	3
22	Гелен Олек	2	22	301	Н. Ткачук	1	12
25	Марія Стецюк	1	17	316	В. Гавриляк	3	32
42	П. Головачук	2	42	325	В. Клячевич	2	10
45	Н. Сенек	1	11	327	А. Копистянський	2	43
47	Анна Гарас	1	21	336	Г. Кисіль	2	23
48	С. Івасечко	2	13	337	Е. Притула	1	5
54	В. Добчанський	1	2	338	Н. Куць	1	1
55	А. Пізник	4	5	340	В. Оліфера	8	
57	В. Жмуд	1	9		С. Гавриш	1	42
59	М. Гальмевич	2	23	342	Розалія Вадія	2	12
63	М. Турко	2	7	345	М. Дербуш	1	13
75	Марія Ткач	5		346	Р. Чучкевич	4	43
	Б. Верещинський	1	16	349	М. Захарко	3	16
76	В. Салабун	2	7	361	П. Кучма	1	20
80	Н. Сенек	2	2	362	Ф. Петрик	1	14
81	Я. Лукіянчук	1	1	364	В. Брездун	1	9
83	С. Гавриш	11	36	371	Ю. Баранюк	1	14
85	Т. Панько	1	12	372	Й. Ярема	1	17
90	Й. Седор	1	3	379	М. Семків	3	26
94	Н. Кончак	2	41	385	Я. Карпяк	2	7
104	С. Мисак	1	14	391	о. М. Білик	3	
105	Й. Ракочий	1	7		Б. Зорич	3	7
106	А. Івасюк	1	17	399	І. Красник	2	22
114	Н. Ткачук	8	36	402	Анна Бурій	10	57
116	С. Шилькевич	3	18	407	В. Дідюк	2	47
120	В. Рефт	1	18	410	В. Дідюк	13	19
145	П. Тетанич	1	1	415	Софія Куца	1	14
155	М. Фединишин	3	17	418	І. Мельник	2	7
156	В. Новак	1	7	423	Т. Носієвич	1	45
171	Стелла Раян	2	9	426	В. Дідюк	5	5
173	П. Серба	2	19	432	Б. Зорич	6	37
174	А. Слюсарчук	3	32	434	Й. Сквирський	7	85
175	В. Дідик	1	19	439	В. Дідюк	15	16
191	Р. Колодій	1	18	440	Софія Куца	1	29
194	Я. Падох	1		445	І. Гевряк	10	64
	І. Василишин	1	43	446	В. Дідюк	10	11
200	П. Господарець	1	5	456	В. Дідюк	11	14
204	В. Палідвор	3	22	457	Надія Литвиненко	1	3
206	Л. Гардінк	3	22	460	С. Мединський	6	
209	С. Матлага	3	5		П. Сахаревич	2	40
217	Ф. Голод	1	16	462	О. Фарнич	1	9
223	І.Гунцецін	1	2	471	Р. Стефанюк	1	27
233	Гелен Маґер	3	33	473	О. Сквирський	2	
234	І. Іваник	3	24		Я. Дзява	1	48
235	М. Бобер	1	20	477	П. Сиротюк	1	2
238	Анна Ремік	1	8	486	Я. Блищак	1	
240	А. Стецяк	1	50		М. Костирко	1	11
245	Й. Сабат	1	22	490	Гелена Чорномаз	1	2
250	М. Чуйко	1	4	497	Б. Зорич	1	2
266	В. Труфин	3	17	498	С. Солтис	2	18
267	І.О. Флис	1	10	503	Б. Зорич	2	
270	М. Баран	3	15		Е. Штендера	1	9
272	Марія Кушнір	1	12				

ДОСЯГНЕННЯ ОКРУГ В МІСЯЦІ ЖОВТНІ 1966 Р. І СТАН МІЖОКРУЖНОГО ЗМАГАННЯ З КІНЦЕМ ЖОВТНЯ 1966 р.

П. Ч.	Округа (осідок)	Кількість Відділів	Придбали нових членів у жовтні	Разом у 1966	П. Ч.	Округа (осідок)	Кількість Відділів	Придбали нових членів у жовтні	Разом у 1966
1	Toronto, Ont.	33	85	539	17	Allentown, Pa.	11	1	74
2	New York, N.Y.	39	24	378	18	Winnipeg, Man.	4	10	73
3	Philadelphia, P.	37	23	369	19	Passaic, N.J.	7	2	53
4	Chicago, Ill.	33	21	337	20	Minneapolis, Minn.	10	3	38
5	Detroit, Mich.	18	16	318	21	Youngstown, Ohio	10	—	33
6	Cleveland, Ohio	17	12	230	22	Woonsocket, R.I.	8	3	32
7	Newark, N.J.	21	17	224	23	Baltimore, Md.	8	8	31
8	Montreal, Que.	10	11	211	24	Buffalo, N.Y.	11	—	29
9	Pittsburgh, Pa.	36	6	170	25	Wilkes Barre, Pa.	9	1	20
10	Jersey City, N.J.	11	8	126	26	Boston, Mass.	5	1	18
11	Perth Amboy, N.J.	13	11	111	27	Elmira, N.Y.	4	—	16
12	Rochester, N.Y.	8	6	106	28	Scranton, Pa.	17	—	16
13	New Haven, Conn.	15	4	102	29	Ludlow, Mass.	5	—	9
12	Frackville, Pa.	21	8	100	30	St. Louis, Mo.	7	—	9
15	Utica, N.Y.	11	—	82	31	Smithmill, Pa.	12	1	6
16	Troy, N.Y.	8	14	79	32	Необ'єднані Відділи	22	15	112

НАЙУСПІШНІШІ ВІДДІЛИ УНСОЮЗУ ЯКІ ПРИЄДНАЛИ ЦЬОГО РОКУ 25 АБО БІЛЬШЕ ЧЛЕНІВ

(СТАН НА 31-го ЖОВТНЯ 1966 р.)

П. ч.	Ч. Відд.	Місцевість	Присд. членів	П. ч.	Ч. Відд.	Місцевість	Присд. членів
1.	434	Монтреаль, Квіб.	85	21.	460	Лондон, Онт.	40
2.	461	Велланд, Онт.	74	23.	361	Ню Йорк, Н.Й.	39
3.	445	Вінніпеґ, Ман	64	24.	153	Філядельфія, Па.	38
4.	53	Пітсбурґ, Па.	60	25.	432	Торонто, Онт.	37
5.	402	Етобікок, Онт.	57	26.	114	Шикаґо, Ілл.	36
6.	240	Клівленд, Огайо	50	26.	83	Філядельфія, Па.	36
7.	183	Дітройт, Міш.	49	28.	233	Лорейн, Огайо	33
8.	412	Торолд, Онт.	48	29.	220	Шикаґо, Ілл.	32
9	407	Торонто, Онт.	47	29.	174	Дітройт, Міш.	32
10.	397	Філядельфія, Па.	45	29.	19	Ню Йорк, Н.Й.	32
10.	423	Шикаґо, Ілл.	45	29.	316	Рочaстер, Н.Й.	32
12.	327	Гемпстед, Н.Й.	43	33.	293	Бруклин, Н.Й.	31
12	346	Клівленд, Огайо	43	33.	277	Гартфорд, Конн.	31
12.	257	Лос Анджелес	43	35.	161	Амбридж, Па.	30
12	473	Монтреаль, Квіб.	43	36.	440	Торонто, Онт.	29
12.	194	Ню Йорк, Н.Й.	43	36.	463	Віндзор, Онт.	29
17.	340	Нюарк, Н.Дж.	42	38.	221	Шикаґо, Ілл.	27
17.	42	Пасейк, Н.Дж.	42	38.	471	Монтреаль, Квіб.	27
19.	94	Гемтремк, Міш.	41	40.	379	Шикаґо, Ілл.	26
19.	78	Манерсвил, Па.	41	41.	8	Йонкерс, Н.Й.	25
21.	292	Дітройт, Міш.	40	41.	13	Вотерліт, Н.Й.	25

СОЮЗОВА „ІНВАЗІЯ" НА СТОЛИЦЮ КАНАДИ

(Продовження зі стор 3-ої)

ка у Віннипезі та Вашингтоні порртет кардинала Иосифа, вишивки, кераміка інш. На столі знов же розложена готова вже до розсилки праця самого сенатора про 75-літний вклад українців у розбудову Канади. Чи думав хто тому кільканадцять років, що в сенаті Канади ми українці будемо мати таких представників. та чи навіть і в нашому рідному українському парляменті змого б бути більше „України" як тут, в Оттаві. З допомогою сенатора оглядаємо парляментарний будинок, де є дві пишні залі засідань: сойму і сенату, канцелярійні приміщення для послів і сенаторів, спільна їдальня та різні кімнати, як: історично-музейного, наукового чи бібліотекарського призначення. Входимо до залі, де відбуваються засідання Сенату. Ще перед обідом і вона порожна. По двох сторонах столики і крісла для сенаторів, по середині столики і голосники та „тейпрекорди" для діловиків сенату, а на самому переді крісло для голови сенату (спікера) а за ним два чудово оздоблені крісла-трони для королевої і її чоловіка. Як вони засідають там, то крісло спікера відставляють. Мандруючи по дальше, ми відвідали наших послів і сенаторів, посла М. Стара, кол. мін. праці, посла Мандзюка і сенатора Гнатишина. Двох других, Корчинського і Скорейка, не було в тому часі у парляменті.

На сесії парляменту

Посол М. Стар, прийняв нас дуже щиро і сердечно, розказував про все, що діється в парляменті і на конвенції та жалував, що не зміг посвятити нам більше часу. Розказував нам, як „притиснули" вони були із лідером консервативної партії Діфенбейкером міністра закордонних справ Канади П. Мартина перед його виїздом до Совєтського Союзу в справі поневолених народів, а в першу чергу України. Вибираючись на пополудневу сесію парляменту посол М. Старр запросив і нас туди. Заля засідань, як і сенатська, тільки більша. Послів на залі не багато. Напроти місць уряду, на чолі з прем'єром, є місця для опозиції, з її лідером. Посли партії при владі по правій стороні, посли партій опозиційних по стороні лівій. На передньому пляні крісло для спікера. Ми засіли на бальконі, місця для публіки. Ми з цікавістю слухали, як лідери парляментарної опозиції М. Старр і Дж. Діфенбекер „випитували" прем'єра Пірсона, яке становище Канади до принаття Червоного Китаю до Об'єднаних Націй. Пірсон досить делікатно „викручувавсь" із прямої відповіді, відповідав і говорив пра все, тільки не про те, в чому був запит. Цікаво, що виступали посли із різних партій з різними справами, і збирали оплески (биття до стола) тільки від своїх однопартійців. Посли французького роду говорять по-французьки, що змісця переводять на мову також і англійську, але коли говорять по-англійськи, то на французьку вже ніхто не переводить. Понад годину, ми були „парляментаристами" та направду з великою увагою слухали нарад.

У Сенаті

Не могли ми собі відмовити, щоб заглянути ще і на сесію Сенату. Процедура нарад така сама як в парляменті, за вийнятком, що тут спокій і тишина. Сидять старші вже (у великому відсотку) панове та спокійно-преспокійно говорять і дискутують. З-понад 100 сенаторів на залі заледве 31. Тут вони сенатори, вони не журяться, хто буде лідером партії і навіть не журяться, чи народ їх любить чи, ні, бо вони мають досмертне сенаторське крісло, і ніхто ніколи їх скинути з нього не може. Інша справа в соймі. Там життєвий змаг за популярність, за голоси. Досі в Сенаті українці мали трьох сенаторів, якими був: бл. п. покійний сенатор В. Волл, перший українець сенатором Канади, і теперішні сенатори Гнатишин і Юзик.

Сенатор Юзик

Коли сенатор Гнатишин, спокійний і зрівноважений джентелмен, та посол Мандзюк веселий і добрячий, вже дещо старші панове, то сенатор Юзик в повній силі віку, енергійний кол. професор історії Манітобського Університету, все веселий і усміхнений, а в парляменті чується як „в себе в дома". Всі його і він усіх знає, для кожного має приємне слово. Всі тут знають його як „юкреніен сенатор". І дійсно сенатор Юзик є українським, бо українські справи він не тільки знає, він їх творить і виконує. Скільки роз'їздів, відчитів, виступів у різних місцях не тільки Канади але і ЗДА. Сенатор Юзик перший зажадав і одержав секретарку не дво, а тримовну, яка дійсно полагоджує багато справ в українській мові для всіх наших послів і сенаторів.

Вечеря у парляменті

Находившись цілий день, наслухавшись різних вістей і політики, поступивши до готелю, де відбувалася конвенція Консервативної партії стрінувши там багато знакомих з інших наших міст, ми вже трохи перемучені в товаристві нашого сенатора прямували до парляментарної гостинниці, щоб там підкріпитись „чим хата багата". Сенатор п. Лисогір, посол Мандзюк, гол. радний Д. Попадинець, ред. „М. Г". — Сомчинський, голова відділу УНС в Оттаві і голова КУК — інж. М. Світуха, і я засіли до „обильного стола" щоб спільно повечеряти. Сподівались ми й сенатора Гнатишина, і посла Старра, але на жаль інші заняття не дали їм змоги бути між нами. Під час вечері мені чомусь на думку тиснулась сцена із вистави, яку я грав ще молодим хлопцем „Депутати до Відня". Все мені здавалося, що таким депутатом (хоч і вони і ми не були обраними!) був я. У веселій й приємній товариській атмосфері ми закінчили вечерю, прямуючи ще до канцелярії сенатора Юзика, щоб „увіковічнити" наші перебування в парляменті спільною знимкою. На коридорі парляменту, в окремій шафі, ми знайшли мозаїку ляльок, що творять канадійську „націю". Між ними дві українки в народніх строях від Манітоби і Алберти. Вже біля год. 10 вечора ми попрощалися, бо наш головний предсідник і п. Попадинець та ред. Сомчинський виїжджали до Монтреалю. Щиро дякували сенаторові, бо він направду уприємнив нам перебування в столиці.

Шкода було дуже розставатись із направду таким гарним і щирим товариством, в якому за попередніх два дні перебували. Я мусів залишитися на місці, щоб фіналізувати пророблену працю та організувати нових членів. Запланувавши з інж. Світухою зустріч на сходинах другого дня в пластовій домівці, де знов же наш сенатор мав поділитися враженнями з парляментарної подорожі до Польщі, я цілий день з'язувався телефонічно та перевів багато розмов, а другого дня приступив до конкретної праці. На сходинах я зустрів багато знайомих навіть з Торонта голову нашого відділу УНС ч. 440 п. і пана мгр. Я. Спольського, що був делегатом на конвенцію Консерватистів, мгр. М. Сосновського, інж. Янківського, проф. Біду, проф. Теслю, д-р Войцишина з дружиною і багато інших. Перед сходинами відвідав ще гостинну хату п-ва Шульгинів, п. Шульгин — ред. французького журналу, син знаного нашого політика і дипломата часів УНР, пані Шульгин, дружина пана ред. і дочка православного Архиєпископа Андрія. З ними ми ще обговорили дальшу тактику і пляни в розбудові відділу УНС. Зустрів і давно знайомого д-р інж. Р. Осадчука, який колись активно допомагав мені у розбудові відділу УНС у Велланд. Вправді випалий сніг (2-3 інчі) досить дошкульно обмежував рухи в в місті.

Зроблено „інвазію" на Оттаву. Частину її вдалося здобути, але ще далеко більшу треба здобувати. Сподіємось, що в короткому часі серця наших оттавців запалають великим бажанням мати великий і сильний відділ у столиці.

Зробивши все те, що я міг зробити вже самітний, я виїхав до Торонта, де напричуд застав гарну і соняшну погоду. Хоч і гарна столиця Оттава, то я подумав собі, немає як Торонто, і як би, щоб столицю можна перенести до нього, то я перший голосую, за!

В. Дідюк

ДІТРОЙТСЬКА ОКРУГА ПРИОБІЦЮЄ ПЕРЕВИКОНАТИ ЦЬОГОРІЧНУ КВОТУ

Окружні збори Відділів УНСоюзу відбулись 12 листопада в Союзовому Домі при вулиці Мартін. Хоч і зложилось було якось так, що того вечора було багато імпрез не тільки в Дітройті, але також і в сусідньому Віндсорі, то на зборах фреквенція була навіть дуже поважною. 26 урядників репрезентували на зборах 11 Відділів Округи. Усі вони зійшлись не лише вислухати добрих та потішаючих звітів із організаційної праці за минулі місяці, але також і висказати свої думки й запевнити головних союзових урядовців, що цьогорічна квота буде перевиконана в їхній Окрузі!

Збори відкрив і ними переводив п. А. Триш, голова Округи, а секретарював п. Н. Кончак, активний і діяльний секретар 94 Відділу, найбільшого в цій Окрузі.

Головний Уряд на зборах репрезентував п. І. Іванчук, гол. контролер УНС. Він, як гість, був першим покликаний до слова, яке він розумно підготовив. Він пов'язав у цілість минуле з теперішнім, яке в результаті дало добрі наслідки не лише для самого Союзу та його членства, але також і народу нашого! Закінчив він свою промову закликом до всіх звернути дуже пильну увагу на молодь та постійно здобувати її в Союзові ряди.

Другим був покликаний до слова обл. орг. Волод. Гірняк, який попросив усіх бути терпеливими, бо він забере трохи більше часу, як думав, бо хоче довершити те, про що говорив п. І. Іванчук, а саме: хоче дати оцінку минулої й теперішньої Союзової праці. Обласний організатор сказав, що нам самим, тобто членам Союзу, не видно так добре тієї праці, як видно її нашим ворогам, які пильно слідкують за нею і реагують усіми своїми різнородними засобами проти неї! Усі дотогочасні Союзові видання, а також і пляново продовження їх, стали непроковтненою кісткою в горлі й заржавілим залізом у шлунку Москви, яка не промовчала тих фактів навіть і тоді, як її партійні бонзи Косиґін і Громико — розмовляли пару днів тому з канадійським міністром заграничних справ, п. П. Мартином, на тему поширення „культурних" зв'язків поміж Канадою та СССР! Не завагались вони сказати п. П. Мартинові, щоб і Канада запозичила собі від них їхньої „демократії" і наказала, що та як треба писати в газетах і книжках своїм горожанам про СССР та його сателітів. Та на цьому їхні „поради й лекція" для п. Мартина не покінчилась! Вони бо пішли далі! Домагались вони й екстрадиції усіх тих (читай українських!) канадійських горожан, що „коляборували" з німцями! А в їхньому розумінні коляборантом є той, що не хоче мовчати, але говорить істину про насильство й розпучливе животіння народу в СССР та його сателітах! Коляборантом є той, що говорить правду про життя людей у Канаді й Америці... Їхні „поради й лекції", розумний п. Мартин відкинув таки з місця й сказав, що його уряд про все дуже добре знає, бо вже провірив і не знайшов таких, щоб їх можна назвати коляборантами.

Після такого вступу, що був новинкою для всіх, обласний організатор подякував спершу багатьом тим відділовим організаторам, що вже досі виконали свої квоти й далі наполегливо працюють над розбудовою своїх відділів. До тих, що ще й не закінчили, апелював взятись збірними силами за працю, яка допоможе Окрузі не лише виконати, але перевиконати плян і стати прикладом для всіх Округ на майбутнє. В Дітройті та його околиці живе понад 40 тисяч наших людей, і тих людей потрібно Союзові, а їм потрібно Союзу. Здобути їх буде можна, якщо постійно й пляново будемо вести нашу працю. З гаслом „У поході за здобуття 100 тисяч членів", — закінчено ці бадьорі збори.

ВОГІК

РОМАН РУДНИЦЬКИЙ ВИСТУПИТЬ У БРУКЛИНІ 9-го ГРУДНЯ

Відомий піяніст - віртуоз Роман Рудницький виступить у п'ятницю, 9-го грудня в залі „Академі ов Музік" у Брукліні (год. 8:30) у серії Концертів переможців Міжнар. Конкурсу Левентріт, в якому він здобув друге місце. Цей концерт є під протекторатом Фундації Левентріт, яка являється офіціяльним „менеджер'ом" переможців згаданого Конкурсу — отже і Романа Рудницького — влаштовуючи їх сольові концерти та виступи з оркестрами по цілій Америці й Канаді.

Недавно наспіла потверджуюча вістка, що дня 3-го серпня 1962 р. відійшов у Вічність

сл. п.
сот. ЗЕНОН НОСКОВСЬКИЙ

Вояк-Командант з боїв Маківки, Лисоні, Львова та Києва у Легіоні і Бригаді Українських Січових Стрільців. Відтак був суддя на еміграції у Словаччині, де закінчив своє життя.

Його Тлінні Останки спочивають у могилі в місцевості Міхаловце.

Цією сумною новиною ділиться сестра Покійного з Його Побратимами УСС, УГА, усіми Вояками Українських Визвольних Змагань, Друзями та Рідними.

За Спокій Душі Його буде відслужена

СВ. ЛІТУРГІЯ, а опісля ПАНАХИДА

в неділю, дня 4-го грудня ц. р. о год. 11-ій перед полуднем у церковній Каплиці св. Юра при 7-ій вул. в Ню Йорку.

ГАЛИНА НОСКОВСЬКА-ГІРНЯК

Пам'яті Покійного Брата складаю на
Охорону Воєнних могил $20.00
на Радіопрограму оо. Василіян в Ню Йорку $20.00

В глибокому смутку повідомляємо всю розкинуту по Америці й Европі Рідню, Приятелів і Знайомих, що 13-го листопада 1966 року на Рідній Землі у Львові, відійшов від нас на завжди, по довгій недузі, у 81-му році життя

МИХАЙЛО ТЕРЛЕЦЬКИЙ
АПТЕКАР

Спокій Його душі та вічна пам'ять між живими!

Брат — РОМАН з Дружиною
Дочками, Зятями, Внуками
і вся Родина

УКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ДІМ у БРУКЛИНІ, Н. Й.

запрошує Членів, Приятелів і Знайомих, місцевих і позамісцевих, Союзовців і все Громадянство Брукліну на

ПАНАХИДУ
ЗА СПОКІЙ ДУШІ
сл. п. ЮЛІЯНА ПАВЧАКА

довголітнього провідника Бруклинської Громади, довголітнього та Почесного Голови Українського Національного Дому в Брукліні та визначного громадянина — яка відбудеться

в ЦЕРКВІ СВ. ДУХА в БРУКЛИНІ
при 160 North 5th Street, Brooklyn, N. Y.
о год. 12-ій дня

в неділю, 4-го грудня 1966 року

Після Панахиди в приміщенях
УКРАЇНСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО ДОМУ
при 216-218 Grand Street, Brooklyn, N.Y.
відбудуться о год. 1:30 по пол.

ПОМИНКИ

До участи в Панахиді і Поминках запрошує
Уряд Українського Національного Дому

Замість квітів на свіжу могилу Дорогого Кузина бл. п.

інж. ОЛЕКСАНДРА ГЛАДИШОВСЬКОГО

складаємо 40.00 доларів на Український Католицький Університет в Римі.

Родина СОНЕВИЦЬКИХ

ГОЛОВНА УПРАВА ОУА „САМОПОМІЧ" І УПРАВА ВІДДІЛУ в НЮ ЙОРКУ

ділиться сумною вісткою з Членами і Українським Громадянством, що в середу, 23-го листопада 1966 року відійшов у Вічність після довгої недуги

бл. п.
інж. ОЛЕКСАНДЕР ГЛАДИШОВСЬКИЙ

Почесний Член Т-ва „Самопоміч", довголітній секретар Відділу і Головної Управи, звичайний член Наукового Т-ва ім. Шевченка, член Української Дипломатичної Місії УНР в Швайцарії і Данії, громадський діяч Лемківщини, б. командант табору „Орлик" в Берхтесґадені, член Об'єднання бувших Вояків Українців в Америці (ОбВУА), член Т-ва Українських Інженерів та член багатьох українських установ і організацій.

Похорон відбувся в суботу, 26-го листопада 1966 року на Український Цвинтар в Бавнд Бруку, Н. Дж.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Осиротілій Родині Покійного передаємо вислови глибокого співчуття.

ПЕНСИЛВЕНІЙСЬКИЙ БРАТСЬКИЙ КОНҐРЕС ВІДБУВ КОНФЕРЕНЦІЮ

Піттсбурґ, Па. — У понеділок і вівторок 13 і 14-го листопада б.м. в приміщенні готелю „Пік Рузвелт" відбулась 55-та Конвенція Братського Конґресу Пенсилвенійського стейту, який об'єднує 70 братських забезпеченевих організацій, що нараховують разом понад 1.700.000 членів. Слід згадати, що туди входять і всі чотири наші українські Союзи.

Наради попередив концерт, який відбувся в неділю ввечері силами братських організацій, членів конґресу. Підготовчий комітет доклав багато труду і тому аж 10 груп виступали від різних братських організацій. Заходом Української Народної Помочі виступила танцювальна група української православної церкви в Ліндора під керівництвом п. Олекси Шата, а від Українців Католиків „Провидіння" — група „Молодь України" з Піттсбурґу під керівництвом директорки п. Люби Глутковської. Виступ наших танцюристів, а головно групи „Молодь України" (де найкраще пописались Ярослава Полатайко і Роман Комічак) зачарували присутніх високою клясою нашого мистецтва.

Дивним явищем було те, що наші добрі „сусідоньки" замість танцювати свого „краков'яка" та „мазурки", чомусь пробували показати, як танцюється нашого славного „козачка" та „коломийки" Ще більшим здивуванням було побачити групу, яка називала себе „Карпаторуська" і, вбравшись в дивовижні строї, підшилась під чудову традицію мистецтва Карпатської України. Аж жах збирав слухати, як співали дівчата про „рускую землю та й рускую душу", і тоді мимоволі насувалось питання: коли вони нарешті прозріють і почнуть себе називати синами і доньками України?

Тут належить висловити велике признання директорці танцювальної групи „Молодь України" з Піттсбурґу п. Любі Глутковській, яка перед виступом цієї групи маніфестаційно заявила, що деякі наші сусіди стараються наслідувати українські танці, але це їм не вдається.

На програму конвенції склалися численні доповіді і панелі фахівців з ділянки братського жгттьового забезпечення. Найбільше уваги було присвячено фаховому вишколові тих, які займаються життьовим забезпеченням

У понеділок ввечері відбувся бенкет, сполучений з гарною розваговою частиною та промовами експертів забезпеченевого діла.

УНСоюз заступали на конвенції головні радні Андрій Джула і Степан Гавриш. У бенкеті взяли участь, крім уже згаданих головних радних, колишня заступниця головного предсідника УНС, п. Марія Малевич, п. Стефанія Джула, дружина радного Андрія Джули, голова Піттсбурзької Союзової округи п. Василь Сачко з дружиною та секретар окружного комітету п. Петро Кучірка з дружиною.

В конвенції брали участь також представники УРСоюзу в особах президента п. Антона Батюка та головного секретаря п. Теодора Миника. Союз Українців Католиків „Провидіння" репрезентували головний секр. п. Стефан Спринський, касирка Стефанія Вовчок, головна радна Катерина Жарковська і головний радний Михайло Майнош. Від УН-Помочі представниками були рекордовий секр. Петро Годованець і головний організатор Ананін Никончук.

До нової управи вибрано на голову Люїса Золінґера з Філядельфії, який репрезентує організацію залізничних працівників. Шкода, що номінаційна комісія, головою якої була Стефанія Вовчок, чомусь забула про українські братські союзи, які є найсильніші якраз в Пенсильвенії.

Нарешті слід згадати, що представники УРСоюзу, Провидіння і УНСоюзу зложили візиту директорові Української радіопрограми в Пітсбурґу інж. Михайлові Комічакові, при чому ґратулювали йому за культрну і гуманістичну службу, яку веде він уже повних 16 років. При цій оказії спільно святкували уродини його молодої, симпатичної дружини п. Анни Комічак.

С. Г.

Прикладний Відділ

Відділ УНС ім. Т. Шевченка ч. 402 в Єтобіко, Торонто, є відділом малодим, бо зорганізований в 1963 р. На початку було вписаних до Відділу певне число членів, з яких багато в міжчасі відійшло. Не раз здавалося, що відділові грозить повний занепад. 15 березня ц. р. на Загальних Зборах розглянено цю справу, та обрано нову Управу Відділу, секретарство якого перебрав п. Яків Бурій, молодий та активний громадський працівник майже в усіх українських організаціях і установах. Тихої і спокійною, але наполегливою працею він, з допомогою своєї дружини Анни, що була делеґаткою на 26-ту Конвенцію УНС та ближче і докладніше познайомилась з життям і проблемами нашої організації та стала одною з може найкращих наших не тільки прихильників але працівників та двигнула Відділ до нового життя і успіхів. На кінець жовтня ц. р. обоє п-во Бурії приєднали до відділу 56 нових членів. В листопаді п. Бурій повідомляв, що вислав вже 11 нових, та, що вже заплянував, щоб до кінця грудня ц. р. ще добру десятку членів до УНСоюзу приєднати. Аж дивно! Ті самі люди, та сама громада, а як далеко інші висліди. Придбавши таке число членів, п. Я. Бурій став вже 26 з ряду членом Клюбу Заслужених Союзовців. Успіхи прикладного секретаря, а вірніше прикладної союзової родини, хай будуть прикладом і заохотою до наслідування.

В. Дідюк

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ

СУБОТА, 3-го ГРУДНЯ 1966 р.

БРУКЛИН, Н.Й. Річні збори Т-ва ім. Б. Хмельницького — 158 Відд. УНС о год. 8-ій веч. в УНДомі при 216-218 Grand St. Присутність кожного члена і членкині обов'язкова. На порядку нарад: вибір нової Управи. Управа просить вирівняти свої залеглі вкладки та привести нових членів до Т-ва. По річних зборах відбудеться перекуска. — Ю. Сокол, предс., П. Дубовецький, рек. секр.

НЕДІЛЯ, 4-го ГРУДНЯ 1966 р.

СИРАКЮЗИ, Н. Й. Місячні збори Т-ва Українська Січ — 39 Відд. о год. 3-ій по полудні в залі УНДому. Вплати чл. вкладок — субота: 7-10 год. веч., неділя: 12-3 год. по пол. Проситься ввічливо в грудні вирівняти всі довжні чл. вкладки за 1966 рік і взяти участь у зборах. — Управа.

ПЕРТ АМБОЙ, Н. Дж. Річні збори Б-ва Василія — 168 Відд. о год. 2:30 по пол. в УНДомі, 760 State St. На порядку: річний звіт уряду і вибір уряду на слідуючий рік 1967. Проситься членство прибути на річні збори. — Управа Відділу.

СЕРЕДА, 7-го ГРУДНЯ 1966 р.

ЛІМІНҐТОН, Онт. Канада. Річні загальні збори 504-го Відд. ім. полк. Є. Коновальця в домі секретаря Відділу Євгена Барни о год. 8 веч. Проситься всіх членів прибути на збори. — Е. Барна, секр.

ТАРЗАН, ч. 5726. Тигр із передісторичної доби!

JUAN TO... SMILED AT THE APE-MAN. "SENOR, HAVE YOU EVER HEARD OF SUSPENDED ANIMATION?"
12-10-5726
"IT IS A THEORY WHEREBY THE VITAL FUNCTIONS CAN BE STOPPED, BUT KEPT INTACT--FREEZING, FOR EXAMPLE--"
TARZAN GASPED. "EXACTLY!" SAID THE SPANIARD. "THE BEAST YOU SAW IS A SABER-TOOTHED TIGER THAT ONCE LIVED IN PREHISTORIC TIMES!"

Хуан Торрес сміявся з мавполюда. — Чи ви коли-небудь чували про нечуле буття?

— Це є теорія, з допомогою якої життєві функції можна стримати, але при цьому зберегти їх непошкодженими... Наприклад за допомогою замороження...

Тарзан роззявив рота з подиву. — Саме так! — сказав еспанець. — Бестія, яку ви бачили, це тигр із зубами як шаблюки, який колись жив в передісторичній добі!